ANUL X No. 2889 — Ediția de seară — VINERI 18 IULIE 1897

Abonamente
Incep la 1 și 15 ale fie-cărei luni
și se plătesc înainte:
Un an in țară 30 lei; in străinătate 50 lei
Șase luni 15 „ „ „ 25 „
Trei luni 8 „ „ „ 13 „
Numărul 10 bani
In străinătate 15 bani

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciuri
Se primesc direct la Administrația ziaruluĭ
Linia pagina IV-a . . . . leĭ 0.50 banĭ
„ „ III-a . . . . „ 2. „
„ „ II-a . . . . „ 2. „
La un mare număr de linii se fac reducții din tarif
Numărul 10 banĭ
Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic : ALEX. V. BELDIMANŬ

Administrația
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Șase paginĭ
la fie-care ediție

STURDZA TURCOMANUL

Ignobilul ĭar ne-a făcut de rușine. Omul acesta nu-ĭ în stare să deschidă gura fără să spună o prostie, nu poate lua o hotărîre fără ca să nu comită fie o nelegalitate, fie o infamie. E incapabil, în starea de nebunie senilă în care a ajuns, să ĭa alte hotărîrĭ de cît extreme și nicĭ odată nu se gîndește la consecințele actelor sale. Cînd înainte de 1876 făcea opozițiune antidinastică și scria *Spionul Prusac*, nimenĭ nu era maĭ intransigent ca dînsul, așa de intransigent că ajunsese pînă și să conspire contra vieței suveranuluĭ. Bătrînul director al *Adevĕruluĭ*, D. A. V. Beldiman, de maĭ multe orĭ a povestit în acest loc, ședința memorabilă în care *ignobilul* a proclamat *ca o necesitate de stat asasinarea luĭ Carol I. Baronul de Hahn*, odată ajuns la putere, a dat cu picĭorul în întreg trecutul săŭ și a devenit cel maĭ lingușitor palatist, apărînd dinastia tot cu atîta căldură cu cît o combătea înainte.

In chestiunea națională aceleașĭ hotărîrĭ exteme și absolut opuse. De pe scena Orfeuluĭ declara nemernicul acum treĭ anĭ de zile că, maĭ bine preferă să rămînă în opozițiune de cît să nu rezolve chestiunea transilvăneană și odată ajuns la putere, nu a fost mișelie, nu a fost intrigă, nu a fost uneltire nedemnă și meschină care să nu fie întrebuințate pentru a distruge mișcarea de peste munțĭ. A făcut rușinoase scuze, a făcut din vizita împăratuluĭ austriac, un eveniment politic și a dat dovadă de cel maĭ slugarnic servilism față de Ungurĭ, pe care cu cîte-va lunĭ înainte îĭ ura și combătea de moarte.

Aceĭașĭ nechibzuire de om bolnav în declarațiunile sale în potriva Rusieĭ, declarațiunĭ inutile, necerute de nicĭ o trebuință politică și făcute așa pentru a procura țăreĭ nouĭ dificultățĭ și a ne umili prin veșnicele luĭ scuze și retractărĭ.

Am putea cita încă multe din aceste apucăturĭ isterice. Ne mărginim să insistăm asupra celeĭ de pe urmă, asupra infamieĭ proaspăte a nenorocituluĭ maniac.

Tripla alianță ne-a ordonat să facem alianță cu Turcia și acolo unde se cerea măsură, chibzuință și discrețiune, ministrul palavragiŭ s'a apucat să facă laude Turcilor, să se spovedĭască reporterilor străinĭ, să devie slugoiul sultanuluĭ și să fie maĭ catolic de cît Papa și maĭ turc de cît Padișahul. Ast-fel ziarele engleze ne povestesc că motivul pentru care voluntariĭ grecĭ fură opriţĭ să intre în Romînia, a fost pentru a face un act de ploconeală către Turcia. Maĭ mult încă. Pentru a'șĭ săvîrși opera sa de servilizm dezgustător, a dat ordin consuluLuĭ romîn din Constantinopol ca să nu maĭ vizeze nicĭ un pașaport pentru Romînia atît grecilor, cît și romînilor macedonenĭ. Corespondentul nostru din Capitala Turcieĭ, a relatat erĭ această nouă infamie. In nebunia luĭ furioasă, care a luat această formă a întrecereĭ în slugărnicie cu toate lichelele politice, nenorocitul ne închide granițele, ne face un stat în care e maĭ răŭ de cît în Rusia, unde nu se poate intra de cît cu cele maĭ marĭ greutățĭ.

Cu toate acestea Dim. Sturdza încă este prim-ministru! Regele de sigur meditează o nouă trădare a țăreĭ, și are nevoĭe de un instrument docil, de un om fără de scrupul și fără de rușine pentru a-ĭ acoperi fapta și a-ĭ lua răspunderea.

Pentru țara întreagă însă, *ignobilul* este socotit căzut în demență furioasă și că în loc de portofoliŭ, tot ce i s'ar putea da ar fi o cămașă de forță și o scufă de alienat.

Const. Mille.

SATIRA POLITICĂ

Nădrăgilă cu tradițiĭ

Mucosul—pardon!—care a căpătat un portofoliŭ drept răsplată că a ĭeșit din sîngele luĭ Ion Brătianu, junele papă lapte saŭ Guliță al babachi, a ajuns o ființă la ordinea zileĭ.

Uniĭ oamenĭ aŭ ajuns la ordinea zileĭ fiind că aveaŭ talent, alțiĭ aŭ devenit celebri fiind-că eraŭ oamenĭ de știință saŭ oamenĭ de geniŭ, iar în partidul liberal pentru ca să parviĭ este destul să fiĭ progenitura unuĭ mormînt ilustru.

Acesta e marele motiv pentru care „nădrăgilă cu tradițiĭ" a parvenit ministru în țara romînească.

Glagore n'are, talent n'are, doxă n'are, dar are tradițiĭ.

Ion Brătianu I a stăpînit țara ca un vizir, iar Ionel Brătianu al II-lea trebuĭe s'o stăpînească la rîndul săŭ.

Romînia care a gemut sub călcîiul luĭ Brătianu I, va trebui să sughiță și sub nădragul luĭ Ionel II.

Numaĭ de nu și'or pune pofta în cuĭ!

Vax.

Scumpirea pîineĭ

Brutariĭ vor să scumpească pîinea și „Voința Națională" ne afirmă că primăria Capitaleĭ este incapabilă de astă dată să împiedise această exploatare a populațiuneĭ sărace.

Această vitorie a brutarilor se datorește incapacitățeĭ actualeĭ administrațiunĭ comunale. In adevăr, „Voința" ne afirmă că primăria a încercat să fabrice pîine la manutanța de la Colentina, dar „că n'a găsit grîŭ cu preț convenabil."

Ațĭ auzit prevedere deșteaptă! Era învederat că pentru a ține piept brutarilor trebuĭa să se alcătuĭască marĭ depozite de grîŭ saŭ să se asigureze cu contracte în această privință. In loc de aceasta ce s'a făcut? S'a lăsat totul la întîmplare și rezultatul se vede: sîntem la discreția brutarilor.

Cît despre faptul în sine, este știut că brutariĭ chiar în timpurile cînd grîul se vindea cu prețurĭ derizoriĭ scumpeaŭ pîinea. Din fericire nu aveam în capul comuneĭ pe un C. F. Robescu și alțĭ Melisienĭ, așa că manutanța de la Colentina putea imediat să fie pusă în stare să fabrice pîine.

Scopul manutanțeĭ fiind tocmaĭ de a fi la *orĭ și ce timp* un mijloc de apărare a Capitaleĭ în potriva lăcomieĭ brutarilor, ne întrebăm, la ce maĭ poate servi ea azĭ cînd avem o autoritate comunală așa de imbecilă, că nu o poate pune pe acelașĭ picior chiar cu brutăriile ordinare.

Ar trebui ca edililĭ noștri să viziteze admirabilele brutăriĭ cooperative socialiste din Gand, Bruxelles, Liege, etc. și ar putea să învețe cum se poate fabrica pîine eftină și excelentă și cum administrația acestor stabilimente știŭ să se furnizeze din vreme cu grîul și cărbuniĭ necesarĭ.

A da sfaturĭ inteligente unuĭ C. F. Robescu este tot una cum aĭ vorbi cu un stîlp de telegraf saŭ cu podul de la Cotrocenĭ!

Să fie însă știut că dacă pîinea s'a scumpit aceasta se datorește numaĭ incapacitățeĭ primărieĭ Capitaleĭ.

Sfinx.

GAZETA CU TACT

Există în Bucureștĭ o gazetă cu tact și nimenĭ n'a cunoscut-o încă.

Ca toate geniile marĭ, această foaĭe cu atîtea caractere... tipografice, a rămas ignorată, neînțeleasă, țara n'a cunoscut-o, cititoriĭ n'aŭ cumpărat-o

Și cu toate acestea există!

Există această foaie, există și se numește Liberalul, *apare în București, se tipărește la tipografia „Corpuluĭ didactic", redacția Strada Academieĭ 37, Numărul 10 banĭ, anunciurĭ la pagina IV rîndul 20 banĭ.*

Acest organ de publicitate care este atît de misterios pe cît de tăcut e directorul ĭeĭ, administrează primuluĭ nostru redactor o lecție de tact politic cu privire la articolele sale relative la vizita prințuluĭ Bulgarieĭ. Liberalul *îl mustră, foarte categoric, cum de a rămas izolat „în mijlocul simpatiilor obsteștĭ cu care se așteaptă sosirea suveranuluĭ amic".*

Dar adevărul este că, aceste simpatiĭ sînt tot atît de necunoscute pe cît de incognito este și organul cu tact.

De o cam dată vom încunoștiința pe organul misterios al taciturnuluĭ Domn Ghimpa, cum că, pînă acuma toate părerile exprimate de Adevĕrul *în privința vizitei în cestiune, s'aŭ realizat.*

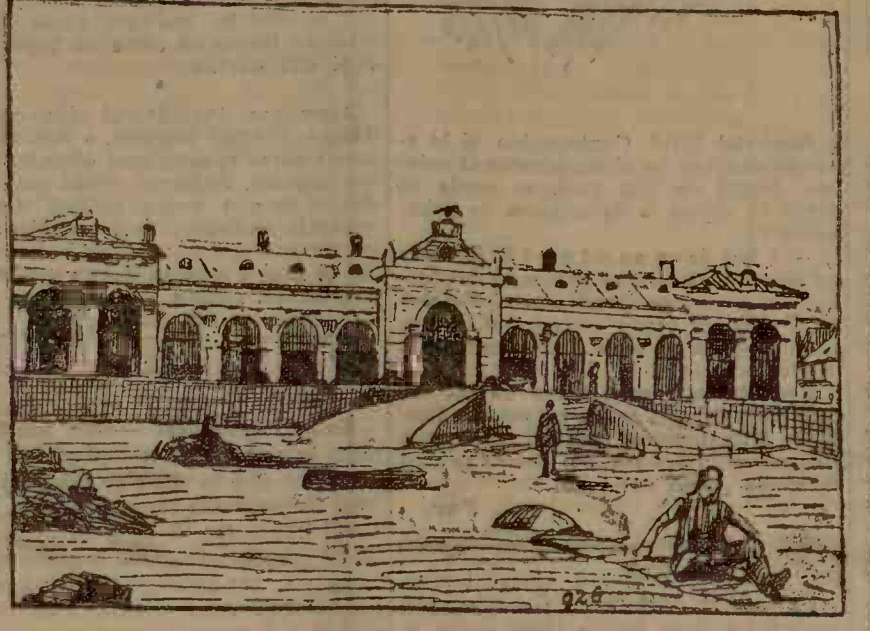
Adevĕrul, *încă de acum o lună a cerut ca prințul Ferdinand să inconjure Bucureștiĭ și să se mulțumească cu Sinaia, și așa va fi;*

Adevĕrul, *în alte articole ce aŭ urmat, a cerut ca prințul să facă numaĭ o vizită personală regeluĭ Carol, și acuma se anunță că miniștriĭ bulgarĭ nu vor maĭ însoți pe prințul lor.*

Neapărat aceasta nu însemnează că Adevĕrul *a indicat linia de purtare a Romînieĭ față de Bulgaria, dar în tot cazul, evenimentul dovedește că vederile uneĭ gazete cu bun simț prețuesc maĭ mult de cît opiniile alteĭ gazete cu tact... guvernamental.*

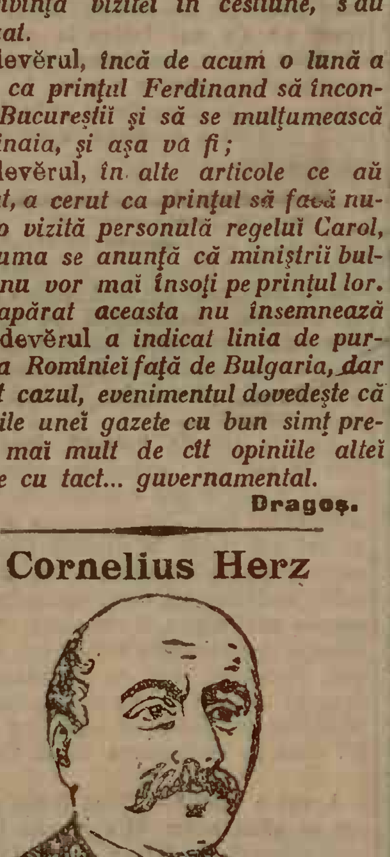
Dragoș.

Vederĭ din țară

PIAȚA DIN CÂMPU-LUNG

Cornelius Herz

Dăm aci tipul faĭmosuluĭ Cornelius Herz, spaima panamiștilor.

Comisiunea aleasă de Camera franceză ca să cerceteze afacerea Panamaleĭ, va hotărî probabil, să ĭa interogatorul luĭ Herz la Barnemouth.

Herz a fost cavaler al legiuneĭ de onoare, în urma mareluĭ krach însă, a fost șters de pe lista cavalerilor.

Graf.

Refecurĭ

Unde sînt succesele?

Răspunzînd uneĭ interpelărĭ, ministrul președinte al Serbieĭ, a declarat în Skupștină că Turcia a făgăduit nu numaĭ aprobarea de Mitropolițĭ Sîrbĭ în Macedonia, nu numaĭ autorizarea unuĭ mare număr de școlĭ, dar încă și „recunoașterea naționalitățeĭ sîrbe în Turcia".

Aceasta a fost o declarație solemnă și oficială făcută în parlament, prin urmare trebuĭe săĭ dăm crezămînt.

In același timp ministrul sîrbesc a declarat că aceste rezultate le-a obținut „făcînd energice intervențiunĭ la Constantinopole" și, cerînd cu hotărîre satisfacție de la Poarta.

Ce deosebire între purtarea umilă, slugarnică și mizerabilă a guvernuluĭ romîn și purtarea ministruluĭ sîrb; ce deosebire între limbagiul bărbătesc și demn pe care îl ține ministrul unuĭ stat cu1 milion și jumătate de locuitorĭ, și limbagĭul smerit al ministruluĭ uneĭ țărĭ cu 5 milioane.

Serbia, care a știut să ție fruntea sus și să fie țanțoșă față de Turcia, va dobîndi tot atîta dacă nu și maĭ mult, de cît va dobîndi Romînia a căreĭa atitudine a fost vecĭnic umilită și zmerită.

Ciocănaș.

Romîniĭ și Macedonia

Politica D-luĭ Sturdza.— Poarta și Serbia și Bulgaria.—Rezultatele obținute.

Diferite ziare din străinătate aŭ anunțat încheĭerea unuĭ tratat defensiv—ziarul englezesc *Times*, chiar defensiv și ofensiv—între Turcia și Romînia. Oficioasele D-luĭ Sturdza, s'aŭ grăbit să desmintă această știre. Admitem pentru moment că această desmințire e întemeĭată,— dar e în afară de orĭ-ce îndoĭală că zgomotul nu s'a putut răspîndi de cît avînd la bază o sumă de fapte carĭ 'ĭ-aŭ dat naștere. Lucrul acesta e așa de adevărat, în cît chĭar oficioasele *Voința* și *Independența* îl menționează.

*

Publicul romînesc cunoaște în deajuns faptele carĭ aŭ dat naștere la zvonul despre încheĭerea alianțeĭ turco-romînă. Ele sînt: atitudinea slugarnică a D-luĭ Sturdza față cu Poarta și atitudinea meschină a D-luĭ Sturdza față cu Greciĭ din Romînia. Dar dacă pe de o parte sînt evidente faptele comise de guvernul romîn și carĭ aŭ contribuit la încheĭerea alianțeĭ turco-romîne, nu tot așa de evidente sînt și faptele Porțeĭ, carĭ să îndreptățească zvonul uneĭ asemenea alianțe.

Să ne arate D-l Sturdza un singur fapt care să fi recompensat atitudinea sa față cu „măria sa" Sultanul?

Ni se va cita Antim? Am arătat ce crede acesta, care de altmintrelea nicĭ nu-ĭ Romîn, despre mitropolia sa.

Ni se vor cita școlile romîne din Macedonia? Dar ele în mare parte staŭ sub controlul luĭ Mărgărit sclavul cu zgardă al Sultanuluĭ.

Cu un cuvînt D-l Sturdza este în absolută imposibilitate de a putea cita măcar un singur fapt, care să dovedească un succes al politiceĭ sale externe. D-l Sturdza, maĭ ales, nu poate cita nicĭ un singur fapt care să dovedească vre-un avantagiŭ obținut pentru Romîniĭ din Macidonia, prin politica D-sale nedemnă și servilă...

*

Și pe cînd Romînia este înjosită de D-l Sturdza, state maĭ micĭ de cît noĭ, Serbia și Bulgaria, obțin avantagiĭ pentru frațiĭ saŭ presupușiĭ frațĭ din Macedonia. Primul ministru sîrbesc poate să vorbească în scupcină despre succesele sale în Macedonia, fără a striga: „Trăiască măria sa Sultanul!" D-l Simicĭ poate anunța numirea a doĭ mitropolițĭ sîrbeștĭ realĭ, D-l Simicĭ poate anunța înființarea maĭ multor școlĭ sîrbeștĭ și naționale în adevăratul senz al cuvîntuluĭ. De asemenea și Bulgara poate fi mîndră de rezultatele obținute în Macedonia.

D-l Sturdza cu ce se poate mîndri? Cu depeșa adresată conților Goluchovsky și Murawiew? Cu oprirea grecilor din Romînia de a se reîntoarce în țară? Cu strigătul unuĭa din amiciĭ săĭ Trăiască Sultanul?

Să ne lase decĭ în pace D-l Sturdza cu succesele obținute în politica externă. Poporul romînesc plătește prea scump medaliile D-lor Djuvara, Mărgărit e quanti.

Gal.

Din Carnet

Falșificarea vinurilor

Am atras de multe orĭ atențiunea serviciuluĭ sanitar asupra faptuluĭ că mulțĭ negustorĭ de vinurĭ falșifică vinurile, amestecîndu-le cu substanțe vătămătoare sănătățeĭ.

Acum treĭ anĭ se luase chiar măsurĭ în această privință și atuncĭ se constatase că uniĭ cumpărătorĭ de vinurĭ plecaŭ la podgoriĭ cu geamantane încărcate cu substanțele vătămătoare ce trebuĭa să le servească la limpezirea și falșificarea vinurilor.

Față cu această constatare, se luase măsurĭ ca să se confisce vinurile falșificate, dar intervențiunĭ puternice aŭ făcut atuncĭ ca comisiunile de anchetă să renunțe la măsurile luate, vinurile confiscate în mare parte aŭ fost liberate și s'a renunțat la întinderea cercetărilor pe la depozitele de vinurĭ.

Interesele publiculuĭ aŭ fost părăsite pentru că cîrciumariĭ știuse să alerge la protectorĭ influențĭ.

Revenim asupra acesteĭ chestiunĭ și cerem din noŭ celor în drept să ia măsurĭ pentru a se opri falșificarea vinurilor.

Este scandalos ca în țara noastră unde, slavă Domnuluĭ, avem destule vinurĭ și destul de ĭeftine, să se otrăvească populația cu băuturĭ falșificate.

Și pentru ce aceasta? Pentru ca cîțĭ-va negustorĭ lacomĭ de a se îmbogăți să poată realiza cîștigurĭ enorme.

Este de datoria serviciuluĭ sanitar să intervie în mod serios pentru a se pune capăt acestuĭ scandal. Negustoriĭ de vinurĭ cîștigă destul, chiar și fără a falșifica vinurĭ. La noĭ unde vinul noŭ se vinde cu doĭ leĭ vadra, se realizează un beneficiŭ însemnat, căcĭ negustoriĭ vînd vinul cu opt leĭ vadra. Nu aŭ nicĭ o scuză cînd caută să realizeze cîștigurĭ și maĭ marĭ. Și în tot cazul, nu e permis autorităților să înlesnească acest cîștig, pe socoteala sănătățeĭ consumatorilor.

Ar fi timpul ca să se maĭ lase la o parte interesele electorale și să se maĭ ocupe autoritățile și cu interesele publice.

Știm că dacă se tolerează abuzul pe care îl fac negustoriĭ de vinurĭ aceasta se datorește, în mare parte, influențeĭ electorale a acestora.

Dar guvernele sunt datoare să se gîndească și la sănătatea publiculuĭ, care se periclitează prin falșificarea vinuluĭ.

Este destul că se permite vinderea rachiurilor otrăvitoare, cel puțin vinul să fie ferit de falșificarea vătămătoare.

T.

FRAENKEL

Este al doilea tovarăș a luĭ Andrée în expedițiunea sa la polul Nord făcută în balon.

Fraenkel este inginer, și în această calitate el e menit să aducă marĭ serviciĭ expedițiuneĭ.

La construcția balonuluĭ și a utensililor, el a luat, ca și Nansen, parte activă.

Inainte de a pleca, Fraenkel a declarat unuĭ amic: „nu mă tem de nimic, fiind-că nimic nu maĭ mă poate surprinde. Sînt gata să primesc toate cu liniște... Sper însă că nu ne-am înșelat în calculele noastre și că vom putea trece pe la polul Nord".

Inst.

ILUMINATUL

Primăria capitaleĭ a primit din partea uneĭ societățĭ străine propunerĭ pentru iluminarea orașuluĭ cu electricitate. Această societate propune că, de o cam dată, să ilumineze numaĭ stradele excentrice, adică acele iluminate astă-zĭ cu petroleŭ, ĭar pe stradele iluminate cu gaz să instaleze fire electrice pentru serviciul particularilor.

Vom reveni asupra acesteĭ importante oferte.

Pentru astă-zĭ vom arăta numaĭ că Primăria a numit o comisiune care, după ce a modificat oferta societățeĭ, a propus'o consiliuluĭ ca fiind cea maĭ avantagioasă.

Dar societatea cere, între altele ca, după scurge de 13 anĭ, adică după ce se va stinge obligația față de societatea de gaz, *primăria săĭ acorde de drept și pe un period de 40 anĭ concesiunea iluminatuluĭ cu electricitate a întregeĭ Capitale.*

Asupra acesteĭ oferte vom reveni, precum am spus și maĭ sus. Maĭ ales vom reveni asupra acesteĭ ultime dispozițiunĭ, care este și fórte importantă și foarte gravă în acelaș timp.

Stop.

Pungașĭ din lumea mare

Un roman.— Testamentul. — Femeĭa din popor și baroniĭ. — Sentința.

Curtea cu jurațĭ din Milano a judecat în ultimul timp un proces, care ne amintește în mod viŭ scenele fantastice din cele maĭ senzaționale romane. Vom încerca să dăm aci o descriere a peripețiilor acestuĭ roman din vĭața reală, sigurĭ fiind că cititoriĭ îl vor urmări cu cea maĭ mare atențiune.

La 27 Iulie 1895 a murit în palatul săŭ din Petralia Soprana (provincia Palermo), baronul Giulio Litterio Sgadari, în vîrsă de 60 anĭ. El era un moșier bogat și lăsă în urmă-ĭ o mare avere. Cu opt-spre-zece anĭ în urmă primise printre servitoriĭ săĭ o fată foarte tînără și frumoasă anume Maria Assunta Averna. Servitoarea aceasta plăcu așa de mult baronuluĭ, în cît el o alese de amantă. Asta se întîmplă adesea orĭ la cavalerĭ, se isprăvește însă de obiceiŭ cu despărțirea: amantul se satură de servitoare și o gonește, saŭ o mărită după un servitor, acoperind cu o zestre bună pata de pe onoarea feteĭ. In cazul de față lucrurile eraŭ însă alt-fel. Pe baron însă nu'l captivaseră pofte animale, ci dragostea adevărată și la urma urmelor obicĭnuința îl legă de Assunta. Aceasta rămase în casă, și cînd la 1890, soția baronuluĭ încetă din vĭață, acesta se căsători cu Assunta primind bine-cuvîntarea episcopuluĭ din Cefaliĭ. Din diferite motive însă, baronul, nu se căsători și civil, așa că după legile italieneștĭ Assunta nu era soția sa legitimă. Dar în palatul din Petralia Soprana, ea era stăpînă și toțĭ îĭ ziceaŭ Doamnă baronesă.

*

Assunta, care ca multe femeĭ din poporul italian, credea că bine-cuvîntarea preotuluĭ este suficientă, pentru ca să deviĭ femeĭa legitimă a cuĭ-va, rămase ca trăsnită, cînd după moartea baronuluĭ, fratele și nepotul acestuĭa veniră și o dădură pe ușă afară. Dar după prima spaĭmă ea se liniști, căcĭ avea în mînă un testament olograf al baronuluĭ, datat de la 8 Decembrie 1890. In acest testament baronul spunea clar că dezmoștenește pe fratele și nepotul săŭ, și că lasă ca legatar universal al avereĭ sale pe un tînăr anume Diodoro Mirtillo, trecut în registrul stăreĭ civile, ca fiul unor părințĭ necunoscuțĭ, pe care însă baronul îl desemna în mod hotărît, ca copil al săŭ, provenit din relațiunile sale cu Assunta. Acesteĭa i se asigura uzufructul avereĭ, pentru tot timpul cît va trăi dînsa. Printre hîrtiile baronuluĭ s'aŭ maĭ găsit patru testamente cu dată maĭ vechĭe, carĭ însă eraŭ anulate prin testamentul din mîna Assunteĭ.

*

Cînd Assunta presentă testamentul tribunaluluĭ, află spre marea eĭ mirare, că aci se afla deja un alt testament al baronuluĭ. Acest testament purta data de 19 August 1885, nu era nicĭ scris, nicĭ sub-scris de baron, dar era conceput într'o formă absolut valabilă Baronul, zice-se, ar fi dictat acastă ultimă a sa vroință secretaruluĭ săŭ Mariano Mazzaro, în prezenta notaruluĭ Vincenzo Quaglĭana. Ca martorĭ eraŭ citațĭ; baroniĭ Piqutro Antoniu și Franceseo Valentino di Sgadari, frațiĭ baronuluĭ, alte rude ale acestuia și maĭ mulțĭ administratorĭ aĭ moșiilor baronuluĭ.

*

Assunta declară imediat acest testament de falș. Ea declară că 'l-a căutat pe Baron, care suferea de diabet, cu cea maĭ mare îngrijire și că nicĭ n'a părăsit patul bolnavuluĭ pentru așa multă vreme, în cît să fi putut scrie testamentul în cestiune. Afară de aceasta baronul manifestase o mare ne-încredere față cu rudele sale, carĭ căutaŭ să influențeze pînă și prin confesorul săŭ asupra luĭ, în senzul ca să le lase lor averea. După moartea baronuluĭ, frațiĭ acestuĭa auzind că Assunta vrea să'ĭ dea în judecată, încercară prin amenințărĭ a o sili să renunțe la planurile eĭ. Văzînd că amenințările nu folosesc nimic, încercară s'o corupă prin banĭ. Iĭ oferiră întâĭ 80 de miĭ, apoĭ 160 de miĭ lire. Assunta refuză declarînd: „Intâĭ să-mĭ redea casa, hambarele și onoarea, apoĭ le voĭ dăruĭ, ce voĭ vroi, și nu o jumătate de milioane, ci unul întreg."

*

Rudele baronuluĭ văzînd că Assunta rămîne neclintită, încercă s'o paralizeze prin alte mijloace. Maĭ întîĭ încercară săĭ fure testamentul. Aceasta nu reuși Atuncĭ ceru poliţieĭ să o expulzeze, maĭ mult s'o aresteze, de oare-ce s'ar putea ca ea să'l fi otrăvit pe baron, spre a'l putea moșteni. Toate fură în zadar. Baroniĭ și administratoriĭ carĭ eraŭ ciațĭ saŭ semnațĭ ca martorĭ în testamentul declarat de Assunta ca falș —fură depușĭ, ĭar procesul fu trimes spre judecare înaintea curțeĭ cu jurațĭ din Milano.

La judecată s'aŭ petrecut scĕne caracteristice pentru actuala stare socială a Italiei. Rudele baronuluĭ, nu s'aŭ prezentat la judecată, şi deşi persoane de frunte, autorităţile din Sicilia nu 'l-aŭ putut găsi. Martoriĭ eraŭ divizaţĭ în două grupurĭ: cavalerĭĭ aristocraţĭ de partea falşificatorilor, ţărănimea, oamenĭĭ de jos de partea Assunteĭ. Verdictul juraţilor a fost afirmativ la toate cestiunile puse. Din nefericire, rudele baronuluĭ aŭ scăpat nepedepsite, ele avuseseră precaţiunea de a nu semna testamentul falşificat.

Verdictul juraţilor a fost primit cu aplauze furtunoase de public. Assunta şi fiul eĭ, aŭ fost salutaţĭ cu urale nesfîrşite de publicul care stătea în faţa palatuluĭ de justiţie în mase marĭ.

Kavon.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(*Din coresp. luĭ Chiţib. către cititoarele sale*)

Lunĭ 14 Iulie 1897.

Domnule Chiţibuş,

Să facem pace, zicĭ? Dar dacă nu oĭ vrea. In toată scrisoarea mă facĭ egoistă, eŭ egoistă? Aaaah? cum te prefacĭ, cum te prefacĭ, de ce niciĭ odată nu scriĭ ce te gîndeştĭ, spune?

Parcă am făcut un pact amîndoĭ să ne minţim? Şi-apoĭ îmĭ închipuĭ că nu gîndim aşa răŭ unul de altul, ca să nu fim sincerĭ, dar aşa am luat-o de la început... şi nu ştiŭ de ce!

Te plîngĭ de fatalitate, aşa trebuĭe să fie. Asta s'ar potrivi maĭ bine la mine, în nimic n'am noroc, aveam şi eŭ un prieten şi acela gata să mă uĭte; de nu eraŭ ploi'e care să-ĭ aducă aminte că eŭ m'am rugat norilor să le scuture, nicĭ nu maĭ ştiaĭ dacă maĭ exist. Şi maĭ zicĭ că sînt răutăcioasă, apoĭn'am dreptate? Uĭte acum ar trebui să te cert, dar vezĭ eŭ sînt bună şi te las, cu o condiţie însă: „Să-mĭ scriĭ frumos cum ţĭ-a venit la început gîndu să ţiĭ corespondenţă cu cititoarele? Fă-mĭ amănunţit legenda „Impresiilor şi Palavrelor".

Cînd crezĭ să viĭ spre mine în Bucureştĭ eŭ am zburat de mult, am zburat dar nu unde vream eŭ la munţĭ... ci acĭ în plictiseala şi căldurĭ ca şi în Capitală. Ce urît mĭ-este! Mie îmĭ face impresia că încă odată nu sînt unde trebuĭe să fiŭ, nicăerĭ nu-mĭ găsesc locul.

Eŭ am să mor de dorul loculuĭ visat. Dorul loculuĭ visat, dar ce-am visat vr'un loc? Nu ştiŭ nicĭ ce aşĭ vrea, nicĭ ce visez, sînt aşa într'un fel de vîrtej...

Parcă aştept ceva... mîine, îmĭ zic trebue să vie şi apoĭ toată ziua sînt veselă la cel maĭ mic zgomot întorc capul, aţintesc urechĭa... A trecut o trăsură cu clopete „ca la ţară" şi par'că ce aşteptam s'a dus.

Nebună, îmĭ înfund capul în pernă, saŭ cu ochiĭ la un cap pierdut, ĭubit şi sfînt pentru mine, ce reese din tabloul cel mare, plîng, plîng ca dusă...

Aluto, azĭ aĭ redeşteptat în mine un dor, de ce nu am şi eŭ pe cine-va să-mĭ vorbească aşa frumos şi blînd. In genunchĭ, ĭ-aşĭ sta înainte ca la o sfîntă, ĭ-aşĭ asculta vorbele înţelepte şi cu ochiĭ la ea, mi s'ar părea că văd lucind mărgăritare. Vezĭ cum sînt eŭ, dacă nu se găsea un Domn Chiţibuş, poate nicĭ odată nu mĭ-aşĭ fi deschis sufletul.... căcĭ cuĭ aşĭ spune?

Şi cînd mă văd aşa închisă ca în nişte ziduri, doar din cînd în cînd cîte o lumină maĭ străbate, mă cuprinde un fel de groază, că în vecĭ, poate în vecĭ am să fiŭ aşa!

Şi mă crezĭ fericită, nu-ĭ aşa?

Crezĭ că-mĭ făuresc vise de aur răspîndite în minunate grote cu Jocelyn şi Laurence, iţĭ închipuĭ că am vre-un ideal care îmĭ răsare în vis? Ce bine ar fi de aşĭ maĭ crede, dar vezĭ, prea de timpuriŭ m'am dezgustat, mi s'a spus prea mult să nu mă aştept la ceva bun, că în secolul nostru banul joacă prea mare rol ca să maĭ lase loc sentimentelor...

Aĭ dreptate, sînt multe lucrurĭ carĭ văd că nu-mĭ daŭ seamă de ele, şi... şi spune atuncĭ de ce aştept?

Cînt refreunl: „De aşĭ avea o sfîntă să-mĭ vorbĭască blînd, înţelept, frumos, aşĭ fi fericită? Poate.

Celesta

OFICIALE

* Prin *Monitorul Oficial* de la 16 Iulie se aprobă ca judeţul Buzăŭ să contracteze pe termen de un an, un împrumut de 70,000 leĭ, fie de la Casa de depunerĭ, fie din altă parte, care să se plătească împreună cu procentele cuvenite din produsul zecimeĭ adăogate în bugetul drumurilor aceluĭ judeţ pe exerciţiul 1897—98, în sumă de leĭ 90,000.

* Asemenea se aprobă, tot pentru judeţul Buzăŭ, adăogirea uneĭ a doua zecimĭ adiţionale asupra contribuţiunilor directe, care se va percepe cu începere de la 1 Aprilie 1897, pe lîngă zecimea prevăzută în bugetul drumurilor aceluĭ judeţ pe exerciţiul 1897—98, adică în total două zecimĭ adiţionale.

* Tot prin Monitorul de la 16 l. c. se aprobă numirile: D-luĭ Ion Savin, absolvent al facultăţeĭ de medicină, în postul de agent-sanitar-vaccinator la plasa Bilieştĭ-Gîrlele, din jud. Putna, în locul sub-chirurguluĭ Ion Stănescu, demisionat, moaşeĭ Safta Iliescu în postul vacant de moaşă la circumscripţia 9 din jud. Neamţu, cu reşedinţa în comuna Măstăcăŭ, şi D-luĭ Const. Geofleac guard în serviciul exterior al vămilor, în locul D-luĭ Dinu Matache, care n'a acceptat această funcţiune.

CRONICA

O serbare

11 Iulie.

Mă deşteaptă un marş militar.

Mă duc la fereastră şi mă uit:

Văd un şir de fete îmbrăcat în costum naţional din partea Berneĭ: cu bonete de catifea neagră, împodobite cu dantele, cu pieptare tot de catifea, pe care se află sus nişte paftale de argint, de care atîrnă lanţurĭ tot de argint ce se prind la spate de alte paftale; cu mînecĭ albe scrobite; cu fuste negre pe care cad şorţurĭ de mătase de diferite culorĭ deschise.

Toate aŭ în mînă coşurĭ cu florĭ şi maĭ toate sînt frumoase.

Ele, împreună cu o societate din oraş, aŭ primit la gară o altă societate muzicală din Viena, care vine să dea o reprezentaţie în folosul spitaluluĭ din Interlaken.

Cu muzica în cap, trec în ordine prin orăşelul împodobit cu steagurĭ ca şi pentru cea maĭ însemnată serbare.

Ce îmĭ face maĭ multă plăcere acĭ, şi de obiceiŭ, maĭ pretutindenĭ, afară de noĭ, e entuziasmul populaţieĭ în deosebite împrejurărĭ. Pentru o societate particulară, care venea să le facă o amabilitate, toată populaţia era în sărbătoare; toţĭ se îmbrăcaseră în ce aveaŭ maĭ bun.

Seara în parc, unde cînta muzica şi unde a dat concertul societatea vieneză, împreună cu muzica locală, era un farmec să vezĭ cum se grămădeaŭ miĭ de oamenĭ şi cum cînd muzica lor cîntat imnul austriac s'aŭ sculat toţĭ în sus şi aŭ izbucnit în aplauze. Se vedea bine că nu era numaĭ o amabilitate; era pornire.

Cînd s'a cîntat de austriacĭ cîntecul naţional elveţian, nu maĭ vorbesc,—era delir.

E atîta iubire acĭ pentru ce e al lor, pentru ce e patrie, în cît tu romîn, parcă eştĭ pe altă lume.

Dar respectul ce aŭ de orĭ ce fiinţă, de orĭ ce lucru!...

Cîte am avea de învăţat de-am şti să vedem,— atîţĭ Romînĭ carĭ trecem prin străinătate şi cîte am avea de spus celor carĭ n'aŭ eşit din ţară, dacă am şti să spunem!

Ca sfîrşit al serbăriĭ s'a dat un foc de artificiĭ aşa de frumos, cu colorĭ şi cu figurĭ, aşa de graţios şi cu gust combinate, în cît pînă acĭ, pot zice, că nu am văzut foc de artificiĭ; e adevărat că—cum s'a întîmplat— n'am văzut de cît la noĭ.

Radu Prelea.

Din R.-Sărat

Corespondenţă particulară a „Aevĕruluĭ"

Cu toată căldura tropicală şi cu toată vremea munceĭ, frămîntările meschine continuă a agita pe politicianiĭ localĭ.

Şi celea-ce e maĭ nostim e că certurile maĭ marĭ sînt tocmaĭ în tabăra opoziţionistă.

E cunoscută la noĭ ura de moarte pe care junimiştiĭ o poartă conservatorilor localĭ şi cu deosebire luĭ Ionel Grădişteanu.

Această ură se accentuĭază din ce în ce maĭ mult.

Unul din campioniĭ frămîntărilor dintre junimiştĭ şi conservatorĭ e D-rul Blazian,— omul acesta, care n'a ştiut nicĭ odată ce e statornicia în politică şi care 'şĭ-a scuturat poalele haineĭ prin toate partidele, a început acum o serie de intrigĭ în contra conservatorilor.

Pe de altă parte însă, face ploconelĭ prefectuluĭ, doar i-o da vr'un ciolan să roază pînă la venirea junimiştilor la putere.

Nu de mult a fost în Bucureştĭ şĭ-a cerut D-luĭ Sturdza să'l numească medic judeţĭan, sub motivul că el e doctor şi că ştiinţa n'are a face cu politica.— D. Sturdza ĭ-a refuzat cererea, ĭar doctorul s'a întors plouat la Rîmnic, zicîndu-şĭ cu amar în suflet că „iar n'a nemerit momentul oportun".

Dureros e însă faptul că nenea Ghiţă Lupan se vaĭtă prin toate cafenelele că săracul Octaviu n'are slujbă şi trebue să mănînce din venit....

*

Inainte ca Friedman să fie plecat în străinătate, a chĭemat pe Blazian şi ĭ-a spus să se astîmpere, să maĭ lase intrigile pînă la toamnă, căcĭ prea îĭ compromite. Doctorul ĭ-a promis, dar ce să facă dacă în fie ce noapte visează... ba locul de la spitalul Bagdat, ba pe cel de medic primar al oraşuluĭ, ba pe cel de medic judeţĭan....

Adevărul e însă că, poate de milă să nu'l maĭ vadă chinuindu-se atîta, autorităţile locale l'ar fi făcut medic de judeţ. Insă pacostea cea mare e că omul acesta e aşa de calic şi de avar, că să vadă ţăranul pe moarte şi nu intră în casa luĭ pînă nu-ĭ sigur că pune mîna pe cîte-va pĭese. Şi prin oraş se vorbesc multe d'astea pe socoteala d-ruluĭ, se pomenesc chĭar nume de oamenĭ şi femeĭ moarte cărora el le-a refuzat vizita în timpul boaleĭ, de oare-ce eraŭ săracĭ.

O altă cauză a neînţelegerilor dintre junimiştĭ şi conservatorĭ e tînărul Costică Măciucă, ce-ĭ maĭ zice şi Iorgulescu.

Băĭatuluĭ acesta ĭ-a intrat în cap deputăţia şi zor nevoĭe să dea în cap luĭ Ionel Grădişteanu, căcĭ e ştiut că atîta timp cît va fi simpatizat în localitate, Costică rămîne tot student în drept...

Nu-ĭ zi lăsată de la D-zeŭ ca junele Măciucă să nu vîre tot felul de intrigĭ, se înţelege însă că fără succes, după cum fără succes a fost şi alegerea sa de deputat, cînd Ionel Grădişteanu l'a trîntit la o alegere aşa de bine, că bĭetul bălat a rămas cu gîştele fripte nemîncate şi cu vinul nebăut.

*

Un singur junimist maĭ curat la suflet şi la cap e senatorul Toma Kircu.

Bătrînul junimist asistă impasibil la toate intrigile acestea, fără să se avînte în ele şi fără să le încurajeze.

Aşa nu de mult a făcut aspre observaţiunĭ luĭ Friedman, care pentru cîteva miĭ de leĭ ce are datorie la Lupeştĭ, s'a vîrît în ceata lor şi a compromis gruparea junimistă în faţa alegătorilor cinstiţĭ.

Friedman a tăcut din gură, căcĭ i s'a cam slăbit curelele... şi tremură maĭ răŭ ca un *huhăm*, de secfestrul Lupeştilor.

Menelas.

Un bucureştean pe zi

Ştefan Iliescu

Itendentul D-luĭ Cantacuzino şi în această calitate de administrator al celuĭ maĭ bogat om din ţară, se crede în drept să aspire la demnitatea de prim-ministru.

— Adică de ce nu mă rog? D. Sturdza administrează averea prinţeseĭ Gorceakoff—o pîrlită pe lîngă averea *Nababuluĭ* şi este în capul guvernuluĭ. De ce n'aşĭ fi şi eŭ ca D-sa cînd administrez o avere colosală.

Nea Ştefan Iliescu n'are de cît doĭ duşmanĭ, de carĭ azĭ a scăpat, pe Costache Romanescu şi pe Papamihalopolo, cu care se înjura zilnic la *Colaro* pe cînd mînca la „masa escrocilor."

Per.

Plîngerĭ

D. Bernhard Levensohn, din str. Emigratu No. 7, ni se plînge că fiica sa, în etate de 17 anĭ, a fost crunt bătută de către sub-comisarul Norachi, sub cuvînt că ar fi furat o pereche de pantaloni şi o vestă în carĭ se aflaŭ un ceas de aur şi 50 de leĭ aĭ unuĭ Domn Haim Rosenfeld, aflat în gazdă la sus numitul, pe cînd în realitate acele lucrurĭ fuseseră furate de către un ţigan, care se şi află arestat.

*

Asemenea învăţătorul din comuna Hangu, judeţul Neamţu, a fost răŭ bătut de către telegrafistul oficiuluĭ din acea comună. Zadarnic bĭetul om a reclamat în maĭ multe rîndurĭ direcţieĭ generale a telegrafelor şi poştelor: pînă în prezent nicĭ o satisfacţie nu i s'a dat şi nicĭ o măsură nu s'a luat contra oficiantuluĭ bătăuş.

FEL DE FEL

Exilata dragosteĭ. — Sub acest titlu citim într'un ziar din Buda-Pesta:

„Acum cîte-va zile s'aŭ coborît la Hotelul Ungaria din oraşul nostru, două femeĭ îmbrăcate cu totul în doliŭ. Una tînără, cu obrajiĭ palizĭ şi privirea sentimentală, cea l'altă maĭ bătrînă, acompaniatoarea celeĭ d'întîĭ. Femeĭa cea maĭ tînără trecu energică numele eĭ în condica hoteluluĭ: Elena Văcărescu. De acest nume se leagă povestea uneĭ iubirĭ care a ocupat acum cîţĭ-va anĭ întreaga Europă. Nepotul regeluĭ Carol, moştenitorul tronuluĭ romîn, se îndrăgostise de frumoasa fată care pe atuncĭ era damă de onoare a regineĭ.

„Ambiĭ tinerĭ făuriră la planurĭ sub protecţia regineĭ poete, pe care idealismul acesteĭ relaţiunĭ o încînta. De o dată interveni politica şi puse capăt tuturor idealurilor tinereĭ perechĭ. Prinţul moştenitor se însură cu una de „rangul luĭ" şi Elena Văcărescu fu trimisă în călătorie. Regina indignată de intrigile diplomatice părăsi şi ea curtea. Principele ne putînd resista dragosteĭ sale marĭ se îmbolnăvi. Elena Văcărescu nu s'a maĭ întors în patrie, ea străbate lumea, asemenea unuĭ Ahasver femeĭesc, pentru a uita. In drumul săŭ se opri la Buda-Pesta unde s'a odihnit o zi spre a continua apoĭ vecĭnica eĭ călătorie.

*

Luptă cu ţiganĭ.—De maĭ mult timp rătăceaŭ în jurul oraşelor austriace Monthausen, St. Panteleon şi Enns, două bande de ţiganĭ ale limbaşilor: Kerpac şi Gomanoc ameninţînd pe locuitoriĭ numitelor localităţĭ. Intr'o înainte de amează, comandantul jandarmilor întîlni în cale pe ceĭ doĭ limbaşĭ şi vroi să-ĭ aresteze.

Aceştia repede hotărîţĭ, începură a lovi în caiĭ lor, avînd intenţiunea să treacă peste trupul comandantuluĭ. Comandantul însă întinse puşca şi culcă pe ceĭ doĭ ţiganĭ la pămînt. Căzînd de pe caĭ, limbaşiĭ încercară să atace pe şeful jandarmerieĭ, care, aşezîndu-se dinapoĭa unuĭ copac, îĭ ameninţa cu arma. Situaţia jandarmuluĭ deveni tot maĭ critică, pînă cînd sosi un detaşament de dragonĭ comandat de un căpitan, carĭ înconjură pe ţiganĭ, îĭ legă cot la cot, şi'ĭ duse în închisoarea de la Enns.

*

A cuĭ e vina? — Două femeĭ din popor se aflaŭ acum cîte-va zile în faţa unuĭ tribunal din Viena, acuzate fiind-că aŭ primejduit viaţa copiilor lor, nepăzindu-ĭ în de ajuns. Ambele acuzate aŭ fost achitate pe motivul că condiţiunile lor sociale sînt de aşa natură, în cît nu le permit ca să ţie pentru copiiĭ lor anumite persoane carĭ să-ĭ supraveghieze.

Una dintre acuzate declară că un copilaş al eĭ de zece lunĭ, vărsînd nişte lapte de pe vatră, şi-a cauzat grave arsurĭ. Ea asigură că e nevinovată, căcĭ trebuĭa să cîştige hrana şi pentru dînsa şi pentru copilul eĭ,—ceea ce o opreşte de a'l putea priveghia în de-ajuns pe acesta. A doua acuzată era spălătoreasă. Copilul eĭ, în vîrstă de 4 anĭ, s'ar fi înecat de sigur în Dunăre dacă nu intervenea un om de inimă care să-l scoată din apă. Şi această acuzată dovedi că nevoĭa o sileşte să muncească atît de mult în cît nu maĭ are vreme să bage de seamă şi de copil.

Lamwda.

Litere-Arte-Ştiinţe

Am anunţat că la Bayreuth s'aŭ început reprezentaţiile anuale festive ale operelor luĭ Wagner. La 14 s'a reprezentat „Amurgul zeilor" cu care operă s'a încheĭat primul ciclu al „Wibelungilor". Teatrul din Bayreuth era plin tixit. La sfîrşitul reprezentaţieĭ publicul a izbucnit în aplauze furtunoase. Ultimele două ciclurĭ le va dirigea Siegfried Wagner, fiul mareluĭ compozitor. Ultima reprezentaţie a opereĭ „Parsival", va avea loc în anul acesta la 7 August. Cu această ocazie se va serba şi a o suta reprezentare a opereĭ.

*

Vestita colecţie de păsărĭ a naturalistuluĭ Alfred Brehm, care s'a păstrat pînă acum în tîrgul natal al acestuĭa Reuthendorf lîngă Neustadt, a fost cumpărată de baronul Rothschild din Londra, pentru un muzeŭ al acestuĭ oraş. Colecţia e în mare parte făcută de tatăl luĭ Brehm, preotul Christian Ludovic Brehm. Acesta singur adunase ca la vre-o 6000 de păsărĭ europene. Colecţia e de mare valoare, maĭ ales, fiind că reprezintă una şi aceiaşĭ specie în toate variantele, după vîrstă, sex şi locul unde trăeşte.

Din Prahova

(Corespondenţă partic. a „Adevĕruluĭ")

In urma celor publicate în ziarul „Adevĕrul" contra d-ruluĭ Emanoil Florescu—medicul spitaluluĭ rural Urlaţĭ—s'aŭ făcut două anchete, una de D. dr. Mihail, inspector sanitar, şi cea-l'altă de D-nul P. Popescu, sub-prefectul plăşeĭ respective.

Faptele constate aŭ fost în tocmaĭ precum vi le-am descris; toate depoziţiunile martorilor sînt sdrobitoare şi în măsură să arate celor în drept că poziţiunea acestuĭ „doctor bătăuş" a devenit astă-zĭ imposibilă în capul acestuĭ spital.

S'a constatat cu „Monitorul oasteĭ" No. 194 din 1890 că doctorul Emanoil Florescu a fost condamnat la „un an de zile închisoare" şi ca atare, reformat din armată pentru osîndă maĭ mare de 6 lunĭ.

Declaraţiile martorilor

Martorul Tase Anastasiu, advocat şi ajutor de primar, a arătat că a fost de faţă cînd d-rul Manole Florescu a bruscat şi adresat cuvinte ofensătoare—puţin demne de un om care se respectă—Doamneĭ Don, soţia D-luĭ inginer Don, care se prezentase împreună cu D-sa spre a vizita un bolnav aflat în cura aceluĭ spital.

Femeĭa „Dumitra Văduva", fosta bucătăreasă la spital, a declarat cum a fost bătută şi călcată cu picĭoarele de doctorul Florescu, ĭar martorul Andreĭ Popescu, aflat în serviciul aceluĭ spital, a confirmat cele arătate de această femeĭe.

D-nuĭ S. P. A., şeful serviciuluĭ viticol, de şi amic bun cu D. Florescu, a arătat, cînd i s'aŭ cerut deluşirĭ asupra celor publicate în ziarul D-v. din 30 Aprilie, că în adevăr a solicitat concursul acestuĭ medic, într'un moment grav cînd unuĭ copil al D-sale i se pornise o scurgere abundentă de sînge din nas, dar că dr. Florescu, de şi chemat în cîte-va rîndurĭ, n'a găsit de cuviinţă să se mişte de cît după „două ceasurĭ", pretextînd că a avut nişte mosafirĭ.

D-nul G. Repeţeanu a declarat asemenea că, fiindu-ĭ soţia „greŭ bolnavă şi în pericol de moarte", a chemat pe d-rul Florescu să-ĭ dea ajutorul medical, însă acesta, cu toată gravitatea cazuluĭ, a refuzat să meargă să viziteze pe bolnavă, spunînd că e noroĭ mare pe drum şi, din principiŭ, noaptea nu ĭese din casă afară, dar că a doua-zi negreşit va putea veni.

D. Stelian Nicolau, proprietar, a arătat că şi D-sa a avut ocazia să constate relele dispoziţiĭ ale d-ruluĭ Florescu, cu ocazia uneĭ rugămintĭ spre a-ĭ primi în spital o servitoare a D-sale, ce zăcea greŭ bolnavă de o mînă. Fiind-că D. Florescu se prezintase cu bolnava într'un timp cînd se vede că d-rul Florescu era prea puţin dispus să-şĭ „chĭeltuĭască capitalul săŭ ştiinţific", a crezut de cuviinţă să-ĭ întoarcă spatele şi să-ĭ spună să se prezinte a doua zi de diminează la vizită.

D-nul C. Popescu, advocat şi fost primar al acestuĭ oraş, a declarat la amîndouă anchetele că e foarte nemulţumit de felul cum d-rul Florescu ştie să-şĭ facă datoria, atît în spital, cît şi în cercul oamenilor carĭ 'ĭ solicită serviciul săŭ.

D. Popescu a arătat că şi D-sale ĭ s'a întîmplat să consulte pe d-rul Florescu pentru o boală de gură, de care suferea cumplit, dar acesta fără să-ĭ dea cea maĭ mică atenţie i-a spus în zeflemea „să urmeze cu ceĭa ce a urmat şi pînă acum !?!.

Inspecţia d-ruluĭ Mihail

D. Inspector sanitar d-r. Mihail, asistat de D. dr. Danielopol medicul primar al acestuĭ judeţ, şi de D. Popescu, sub-prefectul plăşeĭ respective, a inspectat în ziua de 30 Iunie, acest spital şi s'a convins pe deplin de marea neglijenţă şi dezordine ce domneşte într'însul; această neaşteptată inspecţie s'a făcut tocmaĭ într'o zi cînd d-rul Florescu plecase la Bucureştĭ, fără o autorizaţie prealabilă, lăsînd spitalul în voia întîmplăreĭ.

D. dr. Mihail a rămas foarte surprins de îndrăzneala acestuĭ doctor care crezuse cu cale să părăsească spitalul tocmaĭ cînd ştia bine că are douĭ bolnavĭ operaţĭ „în mare pericol" şi carĭ dintr'un moment într'altul aveaŭ absolută nevoe de ajutorul săŭ.

Unul din aceştĭ nenorociţĭ a murit chiar în acea zi, neavînd alt ajutor de cît pe al D-luĭ Constantinescu, subchirurgul vecinic neobosit al acestuĭ spital.

E umană, e tolerabilă fapta D-luĭ D-r Florescu?

Găsesc de prisos să vă maĭ descriŭ starea de mizerie, constatată la acest spital de D-l inspector sanitar; vă pot însă asigura că D. D-r. Mihail a avut motive serioase ca să se adreseze subchirurguluĭ cu aceste vorbe: „Eĭ, Domnule! după cum văd, D-voastră vindecaţĭ bolnaviĭ maĭ mult cu post şi rugăciunĭ," chiar telgrama pe care D-rul Mihail a dat'o direcţieĭ după terminarea acesteĭ anchete, e o dovadă puternică că D-sa a constatat marĭ neregularităţĭ pe care a căutat să le aducă de urgenţă la cunoştinţa autorităţilor chemate să se pronunţe în cauză.

Nepăsarea D-ruluĭ Florescu

Şi cu toate acestea, trebuĭe să ştiţĭ, că D-rul Florescu e încă tolerat în capul acestuĭ spital; Răceala şi indiferenţa—dispreţul chiar al orăşenilor noştriĭ—nu l'a hotărît încă să înţeleagă că plecarea sa e inevitabilă şi chiar imperios cerută de necesităţile şi liniştea oraşuluĭ. Doctorul Florescu se vede că aşteaptă ca împrejurul săŭ să se facă maĭ multă reclamă pentru ca ceĭ în drept să'l căpătuĭască maĭ bine!

Erĭ am avut ocazia să mi se spună că acest doctor a declarat că puţin 'ĭ pasă de anchetele ce i s'aŭ făcut şi în special de observaţiunile inspectoruluĭ sanitar; s'a exprimat chiar că dacă ar fi fost de faţă la acea anchetă ar fi pus la rezon pe D-rul Mihail, arătîndu'ĭ că el este şeful aceluĭ spital şi ca atare nu permite controlul şi observaţiunile nimănuĭ.

Ca dovadă că acest doctor nu vrea să ţie compt de îndatoririle serviciuluĭ săŭ, este că în zilele de 8, 9 şi 11 Iulie a părăsit iarăşĭ spitalul şi şĭ-a văzut de afacerile sale colindînd pe stradele Bucureştiuluĭ.

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL

63

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a doua

Copilul adoptiv

X

Şi cînd nu este de resargare, lama ascuţită străpunge pĭeptul, gîtul, pîntecele vre'unuĭ sofal, care escaladează zidul.

Fuseră—zece minute—de o ucidere nebunească, de un asalt tentat cu o furie ne maĭ pomenită.

Un minut maĭ mult şi braviĭ noştri ar fi sucombat.

Sucombaŭ, sătuĭ de-a maĭ lovi.

Dar îndată panica se stîrneşte printre negri.

Eĭ fug, sub loviturile cavalerilor, carĭ în zadar încearcă să'ĭ readucă la luptă.

Eĭ fug, în dezordine, abandonînd morţiĭ şi rǎniţĭ, pe cînd departe, pe munte, răsună trompetele sinistre carĭ îĭ aţîţă mereŭ la luptă, la războiŭ.

Sîntem victorioşĭ.

Dar la ce ne-ar folosi victoria!

Din toate părţile, din tufiş, se aud semnalele de războiŭ ale sofaşilor carĭ răsună straniŭ.

Asta înseamnă că nişte ordine aŭ fost trimise de Samory şi aceste ordine şi-aŭ primit execuţia.

Ceea-ce asaltul n'a putut să dea inimiculuĭ, foamea şi setea îĭ vor da negreşit.

Un cerc de fier imposibil de trecut înconjura postul.

Din această pricină trebue să aştepte acolo, în frămîntărĭ oribile.

Şi după socoteala făcută, pînă la sosirea ajutoarelor—dacă acestea vor sosi vre-o dată—nu rămînia de cît cîte patru-zecĭ cartuşe de fie-care om!

Reducînd porţia zilnică a garnizoaneĭ la un pumn de porumb şi la o jumătate de pesmeţĭ, ar fi putut aştepta două saŭ treĭ zile.

Dar setea, oribila turtură a seteĭ!!

Provisiunea de apă, conţinută în urcioare, fusese isprăvită în chĭar seara aceea!

In acelaşĭ timp, căpitanul primi două ştirĭ sfîşiitoare, lovitură după lovitură, de la un ofiţer rănit al sofaşilor pe care'l interogase.

Prima ştire era că ceĭ patru curierĭ trimişĭ de căpitan la fortul Niagassola pentru a cere ajutoare — singura speranţă a uneĭ salvărĭ — fuseseră surprinşĭ de avant posturile şi iscoadele luĭ Samory.

Eĭ fuseseră decapitaţĭ pe cîmp.

A doua ştire: Gilbert era prizonierul luĭ Samory care'l ţinea închis pe lîngă dînsul, în lagăr.

El era condamnat la supliciŭ!

Şeful sofaş care anunţase această ştire fusese luat de pe redută în momentul cînd lupta escalada.

Căpitanul, voind să'l interogeze, îl lăsase cu viaţă.

Sofaşul se numia Lamfia şi părea foarte inteligent.

O lovitură de baionetă îĭ deşirase spatele, fără însă aĭ face mare răŭ.

Mult timp, sombru şi hain, el refuzase să vorbiască.

In sfîrşit, se hotărî.

Şi cînd anunţă căpitanuluĭ aceste două ştirĭ fatale, adaose:

— Acuma mă veţĭ omorî fără îndoială.., dar tovarăşiĭ meĭ mă vor răzbuna. Noĭ ştim că voĭ sînteţĭ fără hrană, fără apă şi că în două saŭ treĭ zile veţĭ fi cu toţiĭ morţĭ.

Căpitanul chibzui un moment.

Porunci să i se aducă prizonierul în bordeiul săŭ. Doĭ tiraliorĭ eraŭ de pază înaintea uşeĭ.

De odată se opri brusc în faţa sofaşuluĭ.

Era un tînăr înalt, admirabil croĭt, care părea de o agilitate puţin comună maĭ agil şi maĭ drept de cît robust.

Putea să aibă două-zecĭ şi cincĭ de anĭ.

Căpitanul verbia dialectul şi'şĭ trecea de interpret.

Brusc, îĭ zise:

— Ţiĭ la viaţă?

O repede expresiune de regret se văzu pe faţa negruluĭ, dar fu dominată imediat printr'un apel de energie.

Sofaşul răspunse cu dispreţ:

— Nu. Omoară-mă.

Dar căpitanul îĭ surprinsese emoţia.

Negrul ţinea la viaţă! Negrul minţea!

— Moartea saŭ viaţa ta depinde de mine...

— O ştiŭ. Tu eştĭ şeful. Omoară-mă...

— Iţĭ las viaţa....

Pe obrazul negruluĭ trecu o repede expresiune de bucurie.

Dar nicĭ un cuvînt nu trăda această bucurie.

Şi căpitanul reluă:

— Iţĭ voĭ lasa viaţa, însă cu o condiţie...

Sofaşul ridică ochiĭ încet asupra ofiţeruluĭ.

Ce sĭ răspundă? Să accepte? Să refuze?

In fanatismul săŭ, n'ar prefera el maĭ bine moartea?

Dacă el ţinea să ştie numaĭ condiţiunea pusă de ofiţer pentru salvarea sa, aceasta o făcea fiind-că ţinea maĭ mult la viaţă...

Tăcerea fu lungă.

Ofiţerul, deşi foarte emoţionat în sine simula totul şi cea maĭ mare indeferenţă El observa privirea cu care sofaşul îl înfăşura, fără a'l părăsi.

In fine, negrul după multă ezitare se decise:

— Ce condiţiune zise el?

Ofiţerul manifestă o mişcare de bucurie: omul primia.

— Mi'aĭ spus că un ofiţer francez era prizonierul luĭ Almamy.

— Da, unul din ofiţeriĭ tăĭ... chĭar eŭ, împreună cu alţiĭ, l'am prins acum două zile lîngă Komodo.

— E rănit?

— Nu.

— Trăeşte încă?

— Da.

— Samory voea să'l omoare?

— In mijlocul torturilor.

— Eĭ bine! iţĭ daŭ viata, dacă îl scapĭ şi'ĭ ajuţĭ aşĭ căpăta libertatea.

Sofaşul plecă capul.

Din noŭ o nehotărîre coprinse pe negru.

Şi după ce ezita mult timp şi se gîndit

— Singur, el zise, nu voĭ putea nicĭ odată... Prizonierul este supravegheaz de aproape... Va trebui să întrebuinţet forţa... Şi nu voĭ găsi pe nimenĭ printre tovarăşiĭ meĭ carĭ să mă ajute în această trădare...

— Tu veĭ pleca de acĭ întovărăşit de oamenĭ devotaţĭ carĭ sînt gata să moară pînă la unul, pentru a scăpa viaţa locotenentuluĭ lor.

— Cîţĭ?

— Iţĭ voĭ da cincĭ oamenĭ şi un subofiţer alb...

— Primesc.

— Pot compta eŭ pe vorba ta?

Sofaşul zise, cu gravitate şi fără a ezita.

— Poţĭ compta. Viaţa mea 'ţĭ aparţine. Voĭ încerca să scap pe amicul tăŭ Dacă mor, saŭ dacă nu reuşesc, să n'aĭ nicĭ un gînd răŭ despre mine; căcĭ aceasta nu va depinde de voinţa mea.

— Voĭ pleca în astă seară. Va fi încă timp.

— Nu cred, că ofiţerul e în pericol în acest moment. Almamy aşteaptă apropiata sa victorie în contra ta, pentru a da apoĭ armatelor sale marile serbărĭ.

Dar Almamy este schimbăcios. Eşecul săŭ de erĭ ĭa mărit furia... Poate chĭar că într'un acces de furie ofiţerul a fost ucis...

Sofaşul fu dus de acolo.

După cincĭ minute, în camera ofiţeruluĭ, intraŭ pe rînd tiraliorii indigenĭ, carĭ întovărăşiră odată pe Gilbert şi pe Filip.

Căpitanul se adresă sub-ofiţeruluĭ.

— Sergent, ştiŭ ce mult ţiĭ la locotenentul Gilbert.

Ochiĭ luĭ Filip se umplură de lacrimĭ. Ochiĭ marĭ şi albĭ aĭ tiraliorilor se rotiaŭ pe feţele lor negre.

— Ştiŭ tot ce s'a petrecut pe Niger între tine şi Locotenent, reluă căpitanul. El te-a scăpat şi pe tine şi pe ceĭ cincĭ oamenĭ... Fără el, fără mila luĭ, fără minciuna luĭ înjghebată, pentru a vă scăpa, dar pe care eŭ o ştiam, voĭ aţĭ fi fost împuşcaţĭ toţĭ şase.

— D-le căpitan, zise Filip plîngînd, aceştĭ oamenĭ nu sînt vinovaţĭ. Eĭ luaŭ exemple de la mine. Eŭ singur trebuia să fiŭ pedepsit. Şi eu D-le căpitan, eram nebun, nu maĭ judecam ce fac... Vă jur că eram cu adevărat nebun!...

— Viaţa pe care ţi'a scăpat'o locotenentul o datoreştĭ luĭ!...

— Noĭ sîntem gata a o sacrifica pe a noastră... pentru a'l scăpa la rîndul nostru.

— Da, sîntem gata, ziseră oameniĭ.

— Ce trebue să fac, D-le căpitan... pentru a vă arăta că nu sînt un soldat prost?

— Gilbert este prizonierul luĭ Samory. Veţĭ pleca în astă noapte sub conducerea sofaluluĭ Lamfia... Lamfia nu vă va trăda... Şi'mĭ veţĭ aduce pe ofiţerul vostru sănătos şi ne atins...

— Vĭ'l vom aduce, saŭ nu ne vom maĭ reîntoarce, zise scurt Filip.

— Cum vă va fi soarta... Plecaţĭ...

(Va urma)

Ceva maĭ mult, într'una din zilele trecute prezentîndu-se preotul „Ion Rădulescu," din comuna Albeştĭ, cu un copil al săŭ greŭ bolnav de gît—la ora reglementară pentru consultaţiunĭ—i s'a refuzat ajutorul medical, spunîndui-se de sub-chirurg că după ora 10 dimineaţa doctorul nu obişnueşte să maĭ dea nicĭ o consultaţie. A trebuit bietul preot să se întoarcă în sat precum a venit şi să recurgă la ajutorul băbesc.

Nu'ĭ aşa că în frumoase timpurĭ trăim?

Protecţia

Dar după cît mi se pare, D-rul Florescu are multă trecere la direcţia serviciuluĭ sanitar.

Un altul maĭ şubred în proptele de mult ar fi fost silit să-şĭ primească răsplata faptelor, pe carĭ cu atîta seninătate de suflet le-a săvîrşit într'un timp atît de scurt. Pe cîtă vreme D-rul Florescu...

In sfîrşit, să sperăm că odată şi o dată îşĭ va lua răsplata faptelor sale.

Cricoveanu.

Ediţia de dimineaţă

GERMANIA SI POARTA

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*).

Berlin, 16 Iulie.—Gazeta Naţională *zice că ultimele ştirĭ din Constantinopol arată că Germania a refuzat de a exercita vr'o presiune asupra sultanuluĭ în privinţa evacuăriĭ Tesalieĭ cît timp nu s'a asigurat plata indemnităţiĭ de războiŭ. Credem că guvernul din Berlin n'ar voi prin atitudinea sa particulară să opriască mersul evenimentelor, căcĭ întreaga Europă, chiar fără Germania, este destul de tare pentru a impune Sultanuluĭ voinţa sa.*

Cabinetul din Berlin protestează prin atitudinea sa în contra imputăriĭ ce i s'ar putea face maĭ tîrziŭ că a silit pe sultan să părăsească gajul Tesalieĭ pentru promisiunĭ al căror caracter iluzoriŭ se constatase în momentul cînd s'aŭ făcut.

Gazeta de Colonia *vorbeşte în acelaşĭ senz într'o corespondenţă ce i s'a adresat din Berlin.*

Paris, 16 Iulie.—D-nul Hanotaux a plecat la Vichy.

INFORMAŢIUNI

Regele şi prinţul Bulgarieĭ

Din Sofia ni se scrie că alaltă erĭ a sosit acolo D. colonel Ivanoff, ministrul de războiŭ, care fusese în străinătate cu prinţul Ferdinand,

Ministrul de războiŭ bulgar a declarat maĭ multor diplomaţĭ că a stat atîta vreme la Viena din cauza tratărilor ce s'aŭ urmat între guvernul romîn şi cel bulgar cu privire la venirea prinţuluĭ Ferdinand în Romînia.

*

La început se credea că prinţul Ferdinand va veni în Romînia însoţit de primul ministru Stoiloff şi de ministrul de războiŭ. Regele Carol s'a opus însă sub motiv **că prezenţa miniştrilor bulgarĭ ar da o prea mare importanţă acesteĭ vizite ce nu trebuie să aibă de cît un caracter curat particular.**

*

Prinţul Bulgarieĭ a insistat totuşĭ ca să fie însoţit de miniştriĭ săĭ, dar a trebuit să renunţe la această dorinţă din cauză *că regele Carol s'a declarat categoric în contra eĭ.*

Regele Romînieĭ a lucrat în această chestiune sub impulsul direct al împăratuluĭ Franz Iosef.

*

REGELE SI PRINTUL BULGARIEI

Colonelul Ivanoff a maĭ adăugat că prinţul Ferdinand va merge în Romınia însoţit numaĭ de doĭ aghiotanţĭ şi de mareşalul curţeĭ, marchizul de Bourbulon, iar d. Stoiloff va aştepta pe prinţ la Rusciuc.

*

După cum dar se vede, prinţul Ferdinand al Bulgarieĭ soseşte în ţară în condiţiunĭ foarte umilitoare pentru dînsul.

Refuzat în maĭ multe rîndurĭ de către împăratul Franz Iosef, pe care voia să-l viziteze, va fi acum primit cu cea maĭ mare răceală de către regele Carol, care nu face de cît să lucreze în conformitate cu politica Austro-Ungarieĭ în Orient.

Val.

Agentul diplomatic al Bulgarieĭ Mincevicĭ cît şi D. Gheşoff, legatarul luĭ Evloghie Gheorghieff s'aŭ prezentat erĭ la tribunalul de Ilfov secţia I-a cerînd ca să fie uşĭ în posesiunea avereĭ lăsată de decedatul Gheorghieff.

Tot erĭ s'a prezentat la tribunal şi D. Grueff, unul din rudele luĭ Gheorghieff, cerînd ca el să fie pus în posesiunea avereĭ.

D. Emil Costinescu pleacă diseară la Sinaia şi d'acolo pentru o lună la Carlsbad.

Atragem atenţiunea cititorilor asupra noueĭ liste de premiĭ de vacanţe pe care o publicăm astă-zĭ.

Scrisoarea de mulţumire a regeluĭ către popor a fost tipărită în zecĭ de miĭ de exemplare şi împărţită în toate comunele urbane şi rurale din ţară.

Concursul pentru admiterea de elevĭ telegrafiştĭ gradul I în şcoala profesională de telegraf şi poştă din Capitală se va ţine tocmaĭ la 28 August.

Azĭ dimineaţă a plecat de la moşia sa Litenĭ în străinătate D. dr. Buicliu.

D-sa, de şi plecat de la Sinaia de vr'o 5 zile, 'şĭ a amînat pînă azĭ plecarea, de oare-ce se temea ca nu cumva iritaţiunea intestinală a prinţuluĭ să ĭ agraveze iarăşi boala.

Camera de vacanţă a Curţeĭ de compturĭ se compune din D-niĭ Caramanlău şi Perticari. La 1 August acesta din urmă va fi înlocuit prin D. Michăĭescu.

Aflăm că, după întoarcerea sa de la Amsterdam, D l Costescu, inginer şef al C. F. R., va face o remaniare în personalul căilor ferate.

D. Calinderu, administratorul domeniilor coroaneĭ, care se afla la Mălinĭ, judeţul Suceava, a sosit erĭ în Iaşĭ.

Banca generală romînă

Erĭ s'a depus la tribunalul de Ilfov statutul constitutiv al bănceĭ fondate—după cum am anunţat—de către D. Em. Costinescu. Banca poartă numele de *Banca generală romînă.*

Ca membri fundatorĭ aĭ bănceĭ acesteĭa sînt trecuţĭ, afară de D. Costinescu, şi D-niĭ: P. S. Aurelian, Al. Băicoianu, S. Bleichroeder, E. Costinescu, Disconto-Gesellschaft din Berlin, fraţiĭ A. H. Elias, G. C. Filipescu, Menelas Ghermani, V. Lascar, Al. Marghiloman şi Eug. Stătescu.

*

Banca se fondează cu un capital de zece milioane leĭ, împărţit în 8000 acţiunĭ, fie-care bucată de 1250 leĭ. Acest capital va fi sporit după trebuinţă pînă la 20 milioane.

Consiliul de administraţie se va compune din D-niĭ: P. S. Aurelian ca preşedinte; Menelas Ghermani şi Emil Russel ca vice-preşedinţĭ; Al. Băicoianu, Emil Costinescu şi Gr. Triandafil ca censorĭ; Th. Ştefănescu, director la Banca Naţională a Romînieĭ, Th. Mandrea şi N. Zanne ca censorĭ supleanţĭ; şi din D-niĭ Paul Bolftger, sub director la Disconto-Gesellschaft, Max Buergers, bancher din Berlin, Jaques Elias, G. C. Filipescu, Vasile Lascar, Alexandru Marghiloman. dr. Paul Schwabach, părtaş la firma Bleichroeder, şi Eugen Stătescu ca membri.

*

Cu îndeplinirea formalităţilor a fost însărcinat D. Eug. Stătescu. Pînă la îndeplinirea acestor formalităţĭ, s'aŭ depus la Banca Naţională a Romînieĭ treĭ milioane

Dal.

Parchetul din Galaţĭ a fost înştiinţat de D-l D. Moruzi că un fiŭ al săŭ minor a fost victima uneĭ operaţiunĭ financiare a D-luĭ Urban, operaţiune identică cu aceea a D-luĭ D. Strat.

Prefectura judeţuluĭ Roman a cerut prefecţilor celor-l'alte judeţe ca să pună în vedere comercianţilor de vite, ca toţĭ aceĭa dintre dînşiĭ ale căror vite vor fi aduse la iarmarocul local fără bilete de provenienţă şi proprietate vor fi supuşĭ prescripţiunilor legeĭ.

Repauzul duminical

Legea repauzuluĭ duminical a ajuns o simplă gheşeftărie politică. Pretutindenĭ această lege este nesocotită de către comercianţĭ—şi în special comercianţiĭ colectiviştĭ sînt aceĭa carĭ n'o respectă şi cărora această nerespectare le este tolerată de autorităţile respective.

Dăm aci numele cîtor-va comercianţĭ din diferite oraşe carĭ profită de poziţiunea lor politică pentru a trece peste limitele legeĭ:

In Giurgiu: D. Tănase Marinescu, comerciant şi ajutor de primar; Ghiţă Păsculescu, Ghiţă Zaharia, Stoian Marinescu, comercianţĭ şi consilierĭ comunalĭ; Focşanĭ: M. P. Mihăilescu, Ştefan V. Dimitriu comercianţĭ. Brăila: Nistor, Ioan Munteanu, Panţu şi alţiĭ. Tecuciŭ: Ibrăileanu etc.

P.

Serviciul sanitar superior a cerut spitaluluĭ izraelit din Iaşĭ lămurirĭ cu privire la existenţa şi funcţionarea aziluluĭ de infirmĭ dependinte de a el spital.

Dezbinările fleviste

Destăĭnuirile noastre în chestiunea dezbinărilor şi nemulţumirilor fleviste plictisesc pe ceĭ de la ziarul D-luĭ Fleva. Eĭ văd că zadarnic s'aŭ încercat să'şĭ cîrpească partidul, de oare-ce aţele se zăresc prea mult. Declaraţiunile D-lor Scorţescu şi Grigorescu sînt cea maĭ bună dovadă că aceştĭ Domnĭ sînt nemulţumiţĭ de chipul cum se conduce *Dreptatea*, dar pentru moment caută să ascundă pentru public scandalul care domneşte în lăuntrul grupăreĭ. E natural să fim dezminţiţĭ Chipul însă în care se fac aceste dezminţirĭ dovedeşte pe deplin că destăĭnuirile noastre eraŭ perfect adevărate.

*

Acum *Dreptatea* pare a obosită, ridică steagul alb al păceĭ, e ajunsă la aman. Se vede învinşĭ şi ar voi să pună capăt unor destăĭnuirĭ neplăcute pentru redacţiunea aceleĭ foĭ care maĭ ierĭ *„crea curente“* şi care azĭ se vede silită să reproducă din articolul D-luĭ Scorţescu tocmaĭ partea în care deputatul de Iaşĭ, arăta că *a făcut numaĭ reportagiŭ.*

Oh! amor propriŭ, mult trebuĭe să suferĭ cînd o nemereştĭ ca Irimia cu oiştea 'n gard!

*

In disperare de cauză *Dreptatea* ne vorbeşte de corectitudine şi onestitate în polemică. Am putea, de sigur, discuta cestiunea. Ne refuzăm să o facem tocmaĭ cu ziarul flevist, care a dat dovezĭ tot-deauna că este departe de a pricepe aceste două însuşirĭ ale ziaristuluĭ.

De altmintrelea, noĭ sîntem mulţumiţĭ. Am dovedit că D-l Fleva a rămas ca şi izolat şi aceasta se datoreşte faptuluĭ că n'a avut o linie de purtare sincer democratică, ci s'a lăsat a fi dus de nas de oamenĭ carĭ urmăresc cu totul alte scopurĭ de cît acela al formăreĭ uneĭ grupărĭ înaintate în partidul liberal.

Cît despre insultele *Dreptăţeĭ*, noĭ rîdem. Cine poate crede aceea ce zice foaĭa „cu simpatiĭ“, că *Adevĕrul* este ziar guvernamental!

Chiar şi în minciunĭ trebuĭe cine-va să fie inteligent.

R.

Parchetul din Iaşĭ va cere expulzarea unuia dintre indivizĭ bandeĭ vînzătorilor de fete din acea localitate, individ care a fost condamnat de vre-o 5 orĭ pentru practicarea acestuĭ comerţ.

Imediat după întoarcerea sa din străinătate, D. Stolojan, ministru de domeniĭ, va supune dezbaterilor consiliuluĭ de miniştri noul săŭ proiect de organizare a ministeruluĭ de domeniĭ.

După cît aflăm, acest proiect priveşte maĭ mult personalul interior al ministeruluĭ, pe care D-l Stolojan voeşte să'l maĭ mărească din cauza aglomerăreĭ lucrărilor la acest departament.

Urmărirea bandeĭ negre

Samsarul Şapira

Samsarul de falimente Şapira, fiind pus în libertate de către parchetul din Focşanĭ, a sosit din noŭ în Capitală pentru a se prezenta la judecătorul de instrucţie d'aci.

Erĭ parchetul de Ilfov a primit o telegramă de la parchetul de Iaşĭ prin care îĭ cere ca Şapira să fie trimis acolo, de oare-ce judele de instrucţie din Iaşĭ are să'ĭ face un interogatoriŭ relativ la maĭ multe denunţărĭ primite la parchetul d'acolo.

Parchetele din ţară

Se crede că şi parchetele din Craiova, Galaţĭ, Botoşanĭ, Rîmnicu-Sărat, Brăila, etc. caută pe Şapira pentru a-ĭ lua diferite interogatoriĭ. Astfel Şapira este în perspectivă de a face un lung turneŭ pe la toate parchetele din ţară.

Activitatea parchetuluĭ de Ilfov

D. Hamangiu, care ţine locul de prim-procuror pe lîngă tribunalul de Ilfov, lucrează cu cea maĭ mare energie la urmărirea tuturor pungăşiilor samsarilor. Parchetul, pentru a nu preveni pe ceĭ implicaţĭ, păstrează secretul cel maĭ sever asupra tuturor mişcărilor în această afacere.

Depunerea pungaşilor

Se speră ca pînă într'o lună să se sfîrşească cu partea principală a instrucţieĭ, cînd maĭ mulţĭ samsarĭ şi cîţĭ-va neguztorĭ cu vază vor fi daţĭ în judecată.

Ordinul D-luĭ Djuvara

Afacerea samsarilor de falimente pare că va lua o extensiune mult maĭ mare de cît se credea la început. Aceasta cu atît maĭ mult, că D. Djuvara, ministrul de justiţie, *a dat ordin tuturor parchetelor din ţară ca să urmărească cu cea maĭ mare severitate pe toţĭ samsariĭ de soiul luĭ Şapira.*

Toate stăruintele puse de către uniĭ avocaţĭ influenţĭ, în frunte cu D. C. Stoicescu, pentru ca afacerea să fie făcută muşama, aŭ rămas fără rezultat. D. Djuvara se declară hotărît să pună capăt pungăşiilor samsarilor de falimente.

Numaĭ de s'o ţinea de cuvînt!

Vidi.

Intre moştenitoriĭ luĭ Evloghie Gheorghieff a izbucnit o ceartă foarte acută. Mare parte din eĭ acuză pe D. Gheşoff că ar fi întrebuinţat diferite manopere pentru ca să silească pe Evloghie să facă un testament exclusiv în favoarea sa. Eĭ ameninţă cu atacarea testamentuluĭ.

Uniĭ dintrînşiĭ s'aŭ şi adresat cîtor-va advocaţĭ din Capitală pentru ca să înceapă acţiunea de anulare a testamentuluĭ decedatuluĭ Evloghie de oare-ce testamentul nu este valabil.

Prinţul Leopold, tatăl prinţuluĭ Ferdinand, a dăruit instituţiuneĭ surorilor de caritate din Capitală 6000 leĭ.

Direcţia generală a C. F. a luat dizpoziţiunea de a nu se permite exportarea din Constanţa a butoaelor cu spirt de cît cînd vor fi în condiţiunĭ excepţionale de soliditate.

O doctoreasă primejdioasă

Poliţia Capitaleĭ a descoperit o crimă comisă, acum 4 lunĭ, în următoarele împrejurărĭ: Alexandrina Stoian, din str. Vapor-Asan No. 19, dădu naştere unuĭ copil care nu fu declarat la starea civilă şi pe care nimenĭ încă nu l'a văzut.

In seara de 14 Iulie, comisarul secţieĭ 17, împreună cu sub-cumisarul, pe cînd făceaŭ rondul departamentuluĭ aceleĭ secţiĭ, auziră o conversaţie între două fete ce mergeaŭ înaintea lor. Cea maĭ mare dintre ele spunea, între altele, celeĭ-l'alte că de i s'ar descoperi crima ar fi dată în judecată şi probabil arestată.

Oamenilor poliţieĭ atît le-a trebuit. A doua zi începură a cerceta printre vecinĭ şi, găsind pe cea maĭ mare dintre cele două fete, cu numele de Alexandrina Stoian, fu adusă la secţie şi supusă unuĭ minuţios interogator. In cele din urmă, obosită şi înfricoşată de atîtea întrebărĭ şi ameninţărĭ, ea 'şĭ mărturisi crima.

*

Alexandrina Stoian declară că cunoştea pe un lucrător tipograf, anume Ion Iordănescu, de vre-o patru anĭ. De şi copilă—n'avea pe atuncĭ de cît 12 anĭ—căpătase o mare afecţiune pentru acest lucrător. Cu toate astea dînsul nu făcu feteĭ nicĭ un fel de propunere în tot timpul acesta.

In Ianuarie acest an însă, pe cînd se întorceaŭ într'o dimineaţă de la biserică, Iordănescu declară feteĭ că o iubeşte şi că o să se însoare cu ea. Fata nu zise nimic. Ajunşĭ însă în curtea caseĭ mumeĭ Alexandrineĭ, Iordănescu, care observase că fata e cam prostuţă şi fără experienţă, abuză de inocenţa eĭ.

Dar, odată actul de bestialitate săvîrşit, Iordănescu înţelese gravitatea luĭ şi făcu tot posibilul ca copila să păstreze tăcerea.

*

După o lună de zile, mama eĭ, care se vede că nu ştia despre relaţiunile feteĭ cu Iordănescu, observă că Alexandrina era însărcinată. Intrebînd-o, copila mărturisi păcatul.

De la muma copileĭ maĭ aflară şi alte vecine, printre carĭ şi Lica Minculescu, din strada Maşina-de-pîine No. 1 Aceasta împreună cu muma copileĭ începură să sfătuĭască pe fată ca să ĭa nişte medicamente pentru ca avortînd să scape de ruşine.

Copila rezistă cît-va timp, dar în cele din urmă cedă sfaturilor mumeĭ sale şi în săptămîna Paştelor fu condusă de femeĭa Lica Minculescu la o femeĭe din calea Rahoveĭ 262 anume Anica Balu, care 'ĭ dădu să bea un medicament. A doua zi Alexandrina avortă, iar muma eĭ împreună cu Lica Minculescu îngropară avortul sub piciorul patuluĭ în care zacea copila.

*

Erĭ Alexandrina a fost condusă de către comisarul secţieĭ la Anica Balu. Aceasta îndată ce'ĭ văzu intrînd în casă, presupuind ceva, începu fără ca să i se fi pus vre-o întrebare, să se jure că n'a dat ea doctoriĭ feteĭ. Comisarul imediat orientat, invită pe bătrînă să se îmbrace şi să 'l urmeze pînă la secţie. Bătrîna trecu într'o cameră de alăturĭ pretextînd că voieşte să se îmbrace, de fapt însă sări pe fereastră de la catul al doilea şi încercă să fugă, dar nu reuşi. Prinsă, imediat i se făcu o minuţioasă perchiziţie şi i se confiscară o sumedenie de flacoane carĭ conţineaŭ diverse medicamente cu carĭ această femeĭe făcea un întins negoţ.

Anica Balu este deţinută şi va fi înaintată parchetuluĭ.

Tot ierĭ din ordinul parchetuluĭ s'a desgropat şi cadavrul, deja redus în stare de schelet, al avortuluĭ. Acesta este foarte mic şi nu cîntăreşte maĭ mult de cît 37 grame.

Alexandrina dimpreună cu toţĭ compliciĭ aŭ fost arestaţĭ.

Toată gravitatea faptuluĭ cade asupra Anicăĭ Balu, în contul căreĭa s'aŭ maĭ descoperit multe crime de această natură.

Fil.

Ediţia de seara

Turburările din India

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Bombay, 16 Iulie. — Gaugadhar Tilak, membru indigen al consiliuluĭ legislativ pe lîngă guvernatorul din Bombay, a fost arestat pentru că a excitat populaţia să manifesteze nemulţumirea sa.

Scandal în Camera belgiană

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne)*

Bruxelles, 16 Iulie. — Camera deputaţilor.—*Camera discută legea asupra gardeĭ naţionale. Cu ocazia discuţieĭ articoluluĭ privitor la jurămîntul de fidelitate către rege, D-nul Demblon. socialist, atacă pe rege pentru că a primit numirea sa de amiral german. D-nul Demblon este chemat la ordine de două orĭ şi, cum el continuă atacurile sale, Camera îĭ aplică cenzura cu 74 voturĭ contra 17.*

Călătoria luĭ Andrée

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Amsterdam, 16 Iulie.—Meuw Rotterdamsche Courant *publică o scrisoare a căpitanuluĭ vaporuluĭ olandez* Dordrecht, *datată din Grimsby, zicînd că la 5 Iulie a văzut, pe la 69° 38 de latitudine nordică şi 35°34 de longitudine ostică, pe Marea Albă, un obiect ce i s'a părut că este un balon în bucăţĭ.*

Christiania, 16 Iulie.—D. Nansen nu crede că rămăşiţele zărite pe Marea Albă să fie resturile balonuluĭ luĭ Andrée.

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL“

— 113 —

GORON

Destăĭnuirile unuĭ poliţist

II.—In Crimă

CAP. XI

Bandele de asasinĭ

Berland trebuia să intre întîĭ sub cuvînt că voia să'ĭ dea o scrisoare.

Eŭ veneam după el.

Amîndoĭ eram să sfîrşim cu bătrîna.

Chottin care ştia bine să fure trebuia să scotocească şi să puie mîna pe banĭ.

Deville era să stea de pîndă.

Ne deghizărăm.

Eŭ puseĭ o caschetă veche neagră şi o jiletcă cu mînecĭ.

Berland luă o caschetă cu pătrate, Deville o pălărie a luĭ Berland.

Chottin îşĭ luă pardesiul pentru că era frig.

Mama Berland era să vie cu hainele noastre într'o stradă pustie ca ne schimbăm şi să ne ducem ca să avem un alibi.

Plecarăm cum se înoptă.

Chottin care singur avea cite-va parale îmĭ dădu 5 banĭ ca să cumpăr o coală de hîrtie şi un plic.

Scriseĭ adresa D-neĭ Dessaigne şi dăduĭ scrisoarea luĭ Berland.

Cînd ajunserăm, luĭ Chottin îĭ fu frică.

Hotărîrăm să pîndească el, şi Deville să fure.

Luasem cu noĭ şi unelte pentru spart.

Cu umărul dăduserăm poarta de gard şi umblînd în vîrful degetelor ajunserăm în faţa caseĭ.

Incet deschiseĭ obloanele puţin.

Văzurăm pe D-na Dessaigne stînd pe canapea lîngă foc.

Citea tare foiţa unuĭ ziar.

Berland zise:

— Aidem!

Şi intră ţinînd scrisoarea în mînă.

Bătrîna se sculă s'ă o ĭa.

Indată Berland o izbi cu capul de o trînti între canapea şi cămin.

Apoĭ îĭ puse genunchiul în piept şi căută să o apuce de limbă.

Restul nu'l ştiŭ.

Eram beat, căcĭ mama Berland îmĭ dăduse de băut.

Bătrîna zisese numaĭ:

— Ajutor!..

Alt-ceva n'am maĭ auzit.

Adevărul este că ticălosul băuse singur ca să prindă curaj şi că el dăduse în bătrînă şi o izbise în tîmplă.

Pe urmă, de oare ce nenorocita fără să strige, mişca din mîĭnĭ şi din picioare, Berlan începu a o călca cu picioarele, strivindu'ĭ capul cu loviturĭ de cizmă.

Deville, în timpul acesta spărgea mobilele căutînd banĭ.

In zadar.

Nu putură lua de cît nişte bijuteriĭ, tacîmurĭ şi 24 fr. 65 banĭ ce se aflaŭ în portofelul bieteĭ bătrîne.

In sfîrşit de oare-ce tot horcăĭa, Doré puse mîna pe o scoică mare cu vîrful ascuţit şi dădu cît putu.

Cînd numaĭ horcăi, Doré şi Berland se aşezară lîngă ea şi băură vin şi mîncară dulceaţă.

Chottin aĭ căruĭ dinţĭ clănţăneaŭ de frig şi pe frică, veni şi le spuse să plece.

Doré îĭ răspunse.

— Mĭ-e o foame de lup, lasă-mă să mănînc niţel.

In sfîrşit plecară luînd cu eĭ o sticlă de rom pe care o băură pe drum.

Găsiră pe mama Berland la locul unde se învoiseră, şi schimbară şi îĭ dădură bijuteriile şi tacîmurile furate.

Apoĭ se duseră la teatru.

Acolo făcu atît zgomot în cît un sergent de oraş trebui să vie să le spuie să tacă că de nu, îĭ dă afară.

Impărţiră baniĭ a doua zi luînd fie-care cîte 6 fr.

Luĭ Chottin îĭ dădură numaĭ 65 banĭ căcĭ numaĭ pîndea.

Femeĭa Berland fiul săŭ şi Doré aŭ fost condamnaţĭ la moarte de către juraţĭ în unanimitate.

Nu fură executaţĭ de cît Berland şi Doré!

Femeĭa Berland, ca femeĭe, i se schimbă pedeapsa în muncă silnică pe viaţă.

CAP. XII

Bestialitate

In această revistă repede a crimeĭ voĭ vorbi şi de unele crime care sînt manifestarea bestialităţeĭ omeneştĭ celeĭ maĭ cumplite.

Duminică 1 Decembrie 1889 se descoperi o crimă oribilă în strada Basfroi.

Intr'o casă veche locuia o măturătoare de oraş o biată femeĭe de acelea pe care le vedem dimineaţă cum se crapă de ziuă, legată la cap cu o basma şi măturînd stradele.

Iera o femeĭe de vre-o 37 de anĭ, de şi nu era măritată şi avea reputaţie bună în mahala.

Avea o fetiţă frumuşică de tot, de vre-o 13 anĭ, deşteaptă toată lumea a adora în casă şi pe care mama sa o îngrija cu pasiune.

Pe măturătoare o chiema D-na L... după numele primuluĭ eĭ amant care recunoscuse pe fată.

Numele eĭ adevărat era Malfilatre.

Mica Alexandrina învăţa bine şi luase certificatul de studiŭ şi o bursă ca să urmeze în şcoala secundară.

D-na L... rupsese cu primul eĭ amant şi acum ţinea cu un muncitor Vodable.

Acesta era leneş şi beţiv.

O dată vru să o bată.

Se depărtară.

Pe urmă se împăcară iar dar nu maĭ sta cu el la un loc; îĭ primea la ea din cînd în cînd.

Vodable se purta bine cu fata.

Sîmbătă 30 Noembrie, D-na L... se sculă la 4 de dimineaţă şi se duse la lucru.

Se întoarse la 7 şi mîncă cu fata.

Pe la opt plecă iar.

La treĭ, după prînz, cînd se întoarse acasă, găsi la uşe pe Vodable.

O aştepta.

Intrară în odaie amîndoĭ.

El zise:

— Am întîlnit pe Alexandrina, se ducea la şcoală! I-am dat cîţĭ-va banĭ să mănînce acolo.

Vodalbe se arăta în ziua acea foarte pasionat.

Dar pe la şase, mama începu a se nelinişti.

La vremea aceĭa fata se întorcea tot d'auna.

Sili pe Vodable să o însoţiască la şcoală.

Fata nu se dusese la şcoală în ziua aceea.

O căutară la tatăl săŭ.

N'o văzuse nicĭ el.

Se duseră la comisie cîte treĭ.

Plîngînd biata mamă rugă pe comisar să'ĭ caută fata.

La uşa comisieĭ, D. L.. se duse unde avea afacerĭ.

Vodable îşĭ duse amanta la o cîrciumă unde sub cuvînt că o mîngîie o îmbătă.

Apoĭ se întoarseră acasă.

La patru femeĭa să duse la lucru.

Vo dable dormea.

Pe la şapte D-na L.. se întoarse.

Odaia era goală. Amantul plecase.

Atuncĭ ea începu a dereteca prin odaie.

De o dată, pe cînd făcea patul văzu ascunse între saltele cărţile feteĭ, tocul de scris; un desen început...

Coprinsă de o presimţire îngrozitoare începu a căuta peste tot.

Se plecă sub pat.

Acolo zări un picior încălţat.

Nenorocita mamă dete un ţipăt de durere în cît veciniĭ alergară.

Scoaseră de sub pat cadavrul Alexandrineĭ.

(Va urma)

Turburările din Portugalia
(Serviciul telegrafic al *Agenţiei Romîne*)

Reacţiunea guvernului.— Republicanii.—Armata

Madrid, 16 Iulie.—Ştirĭ din Lisabona zic că agitaţia în Portugalia a crescut în urma măsurilor de rigoare ale guvernuluĭ pentru a intimida pe republicanĭ şi a impune adoptarea proiectelor financiare.

In oraşele principale s'aŭ luat măsurĭ militare. Consiliul de miniştri a decis măsurĭ de represiune în contra ziarelor.

Este vorba de punerea sub acuzare şi de destituirea unuĭ oare-care număr de generalĭ şi de ofiţerĭ.

Obstrucţionizmul maghiar
(Serviciul telegr. al „Agenţieĭ Romîne")

Budapesta, 16 Iulie.—Camera deputaţilor. *Discuţia asupra propunereĭ D-luĭ Banffy în privinţa prelungireĭ cu un ceas a şedinţelor Camereĭ s'a terminat. Propunerea D-luĭ Banffy a fost adoptată de majoritatea Camereĭ*

Prelungirea se va aplica cu începere de mîine.

Incheierea păceĭ
(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Constantinopol, 16 Iulie. — Nouă articole ale tratatuluĭ de pace s'aŭ redigiat deja. Se aşteaptă încă înţelegerea puterilor în privinţa controluluĭ finanţelor greceşti.

In cercurile diplomatice turceştĭ se pretinde că se va cere regularea cestiuneĭ cretane înnainte de semnarea păceĭ.

Ultime informaţiunĭ

„Incasatoriĭ" şi miciĭ comercianţĭ

De cînd cu afacerea bandeĭ negre şi de cînd ziarele aŭ dezvelit acest ruşinos şantaj, toţĭ samsariĭ de falimente se află în deplină *neactivitate*. Căcĭ banda neagră nu se compune numaĭ din faimoşiĭ Şapira, Lewy şi Co., ci se maĭ găsesc încă o droaie de samsarĭ maĭ mititeĭ, de-oare-ce, pe cît timp Şapira şi consorţiul se ocupaŭ de falimente marĭ, — *de unde ieşea mult*, — alţiĭ se ocupaŭ de miciĭ comercianţĭ, de falimente micĭ. Acest al doilea soiŭ de *bandă neagră* se compune în majoritate din cîţi-va secretarĭ de avocaţĭ şi din aşa zişiĭ *jalbarĭ*—carĭ înainte se ocupaŭ numaĭ cu scrierĭ de jălbĭ pe la judecătoriĭ şi tribunale, iar acuma trec ca *oamenĭ de afacerĭ* aĭ diferitelor case, fiind însărcinaţĭ cu *încasarea* (nu încasarea uneĭ poliţe ajunse la scadenţă, ci încasarea pe cale judiciară a poliţelor protestate deja).

Şapira cel mic

Intre aceştia se află un alt Şapira, care a publicat în „Adevĕrul" o inserţiune ca nu cum-va să fie „confundat" cu Şapira No. 1.

Intr'adevăr, pe cît timp cel d'întîĭ se ocupă cu afacerĭ maĭ *grase*, cel de-al doilea se ocupă cu miciĭ negustorĭ şi *încasează !*

Datoria parchetuluĭ

In toate judecătoriile de pace mişună aceştĭ micĭ samsarĭ şi parchetul ar face bine să se ocupe puţin şi de aceştĭ, căcĭ dacă ceĭ d'întîĭ sînt periculoşĭ apoĭ nu este maĭ puţin adevărat că aceştĭ de aĭ doilea sînt şi maĭ primejdioşĭ, de oare-ce eĭ n'aŭ a face de cît cu miciĭ comercianţĭ carĭ, lipsiţĭ de capital suficient, sînt cu desăvîrşire ruinaţĭ de aceste vipere şi nevoiţĭ a deveni iarăşĭ funcţionarĭ comercialĭ.

Magazinele marĭ aŭ ca funcţionarĭ pe foştĭ patronĭ, foştĭ micĭ comercianţĭ, zugrumaţĭ de samsariĭ aceştia micĭ. In magazinul *Luvru* al D-luĭ Moisescu, în magazinul *La papagal*, în magazinul D-luĭ Luca P Niculescu, etc. majoritatea funcţionarilor sînt foştĭ negustoraşĭ, jupuiţĭ de această bandă.

Schepsis.

Procesul Boiceff
(Serv. telegrafic al „Agenţieĭ Romîne")

Filipopoli, 16 Iulie. — „Procesul Boiceff". După replice tribunalul se retrage în sala de deliberărĭ la 7 ore seara. Sentinţa se va pronunţa mîine.

Incendiu dezastruos
(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

420 vagoane arse

Moscova, 16 Iulie.—Un incendiu mare a izbucnit în gara de mărfurĭ a drumuluĭ de fier din Kasan. 300 vagoane cu grîŭ, 15 vagoane încărcate cu alte mărfurĭ, 5 vagoane-rezervoare conţinînd nastă şi 100 de vagoane goale aŭ ars.

Comisiunea însărcinată cu modificarea organizaţiuneĭ penitenciarelor din ţară a terminat lucrarea.

D. Stătescu, procuror-general la Curtea de apel din Bucureştĭ, a fost însărcinat cu redijarea raportuluĭ.

D. Daniel Stroescu, mare proprietar din oraşul Curtea de Argeş construeşte pe spesele sale un spital, pe care îl va dona oraşuluĭ.

Directorul prefectureĭ de Dîmboviţa este însărcinat să gireze afacerile prefectureĭ pînă la numirea titularuluĭ.

Primarul Brăileĭ la D. Ferichide

D. Nicolae Ionescu, primarul Brăileĭ, a avut erĭ la ministerul de interne o lungă convorbire cu D. Ferichide în privinţa maĭ multor chestiunĭ privitoare la îmbunătăţirea oraşuluĭ şi a stăreĭ sale sanitare.

*

D. Ionescu a raportat D-luĭ Ferichide că, împreună cu serviciul sanitar local, a luat toate măsurile absolut trebuincioase pentru dezinfectarea părţilor oraşuluĭ carĭ aŭ fost inundate.

Apele Dunăreĭ retrăgîndu-se cu totul, portul Brăila e acuma complectamente liber şi activitatea comercială, întreruptă cît va timp, a reînceput iarăşĭ în port.

*

D. Nicolae Ionescu, care venise să se intereseze dacă ministerul a aprobat saŭ nu licitaţia ţinută la primăria Brăileĭ pentru pavarea maĭ multor strade ale oraşuluĭ în valoare de peste un milion leĭ, a primit chiar din gura ministruluĭ îmbucurătoarea ştire pentru D sa că licitaţia a fost aprobată.

*

Primarul Brăileĭ a maĭ raportat între altele ministruluĭ şi despre starea actuală a lucrărilor pentru alimentarea oraşuluĭ cu apa potabilă.

D-sa a asigurat pe D. Ferichide ca cel mult pînă la 15 August toate filtrele şi bazinele vor fi terminate, aşa că oraşul va putea fi alimentat de la acea dată cu apa filtrată.

D. Ionescu a spus ministruluĭ că apa de alimentare e de o curăţenie şi calitate perfectă. aşa ca suma de 450.000 leĭ n'a fost cheltuită în zadar.

In aşa numitul „mic atelier Makart" din Viena, distinsul pictor Tadeus Adjukievits a expus marele tabloŭ ce reprezintă revista militară de la Cotrocenĭ, care s'a ţinut în Octombrie anul trecut, cu ocazia vizitei împăratuluĭ Austrieĭ la curtea romînă. Tabloul, care e de 3 metri 40 cm. lat şi de 1 metru 90 cm. înalt, conţine nu maĭ puţin de cît 60 de portrete. In fund se vede trăsura regineĭ Elisabeta cu 4 caĭ negri. Regina, pe piept cu decoraţia austriacă „pentru artă şi ştiinţă", stă în picioare în trăsură, întoarsă spre regele Carol, care, urmat de comandantul de corp Arion, călare pe un admirabil cal negru şi cu sabia plecată, prezentează trupele împăratuluĭ, care se află la stînga cu strălucita sa suită. Inainte la stînga principele moştenitor Ferdinand salută în uniformă de roşiorĭ. Princesa de coroană Maria, purtînd marele cordon al „Steleĭ Romînieĭ" peste haina de călărit, se remarcă viu în mijlocul grupeĭ strălucite. Ceva maĭ la spatele împăratuluĭ se vede, în uniformă de husar prusian, tatăl princeseĭ de coroană, ducele de Saxa-Coburg-Gotha; maĭ aproape de împărat se observă şeful statuluĭ-major austriac, generalul Beck, adjutanţiĭ comite Paar şi Bolfras, preaum şi ministrul de războiŭ general Budişteanu. In fund la stînga se văd, în trăsură, ministrul de externe contele Goluchowski cu ministrul-preşedinte romîn Sturdza. Portretele sînt aşa de bine făcute, în cît la moment se pot recunoaşte persoanele. In ce priveşte ţinuta şi mişcarea, Adjukievits a excelat ca nicĭ o dată. Tabloul, făcut după comanda regeluĭ Carol, va fi expus anul viitor în expoziţia jubiliară în „Künstlerhaus" din Viena. Adjukievits va maĭ picta un al doilea tabloŭ al revisteĭ de la Cotrocenĭ pentru monarchul austriac.

Maĭ mulţĭ locuitorĭ din strada Justiţieĭ ni se plîng că serviciul poştal din această stradă se face în modul cel maĭ neregulat.

Poşta de dimineaţa este împărţită seara, iar cea de seara de-abia a doua zi.

Atragem atenţiunea D-luĭ Chiru asupra acestor neregularităţĭ şi cerem ca să ia măsurile cuvenite.

Primăria Capitaleĭ a luat dispoziţiunea ca la instalaţiunile cele nouĭ de apă să nu se maĭ întrebuinţeze robinetele, ci nişte apăsătoare.

Cu acest mod primăria crede că va maĭ opri risipa de apă ce se face astăzĭ în multe case unde se lasă cu intenţiune robinetele deschise. Sistemul apăsătoarelor împiedică risipa de apă.

Consiliul de miniştri nu se va maĭ întruni în timpul vacanţelor de cît o dată pe săptămînă şi nu se va ocupa de cît cu afacerile de urgenţă.

D. Ilie Buzoiu, inspector domenial, a fost însărcinat de ministerul de domeniĭ să viziteze toate fabricele din ţară şi să facă un raport asupra alcătuireĭ şi producţiuneĭ lor.

Cu această ocazie D-sa va raporta şi despre starea higienică a acestor fabricĭ.

La şcoala normală „Carol I" din Cîmpulung sînt vacante 79 locurĭ; la şcoala normală „Vasile Lupu" din Iaşĭ, 41 locurĭ; la şcoala normală din Bîrlad, 92 locurĭ; la şcoala normală din Galaţĭ, 27 locurĭ; la şcoala normală din Craiova 35 locurĭ.

Concursul pentru ocuparea lor se va ţine în Septembrie.

La şcoala normală de institutorĭ din Capitală sînt vacante 20 de locurĭ de internĭ.

Pentru ocuparea lor se va ţine concurs la sfîrşitul luĭ August.

Direcţiunea şcoaleĭ normale de institutoare din Iaşĭ a înaintat ministeruluĭ de instrucţiune tabloul de numărul internelor carĭ vor putea fi admise în şcolĭ la începutul anuluĭ şcolar.

Acest număr e de 34

Aflăm că regele, îngrijiat de numărul prea mare al soldaţilor bolnavĭ de ochĭ, a rugat pe D. general Berendeĭ, ministru de războiŭ, să ceară de urgenţă tutulor medicilor corpurilor de armată ca să înainteze rapoarte detaliate asupra cauzelor creştereĭ boaleĭ de ochĭ.

După cît aflăm, ministerul de războiŭ a primit de curînd ştirea din partea serviciuluĭ sanitar superior al armateĭ că în maĭ puţin de o lună în corpurile al III şi IV boala de ochĭ s'a întins printre soldaţĭ cu o repeziciune uimitoare, aşa că toate spitalele de izolare sînt pline cu bolnavĭ.

Consiliul comunal al oraşuluĭ Botoşanĭ a luat hotărîrea de a ilumina oraşul cu gaz aerian.

S'a acordat un concediu de 40 zile Domnuluĭ Cantili, secretarul consiliuluĭ de miniştri. D. Stroescu a fost însărcinat să ţie locul de secretar.

Direcţiunea generală a poştelor şi telegrafelor a fixat zilele de 6, 7, 8 şi 9 August pentru ţinerea concursurilor de intrare în corpul telegrafo-poştal. Aceste concursurĭ s'aŭ maĭ dat odată şi aŭ fost casate de D. Kiru, directorul general.

Judecătorul de instrucţie însărcinat cu afacerea Ralet Dinu a dat ordonanţă de urmărire contra Domnuluĭ Ralet, care cade sub prescripţiunile art. 248 cod. penal pentru lovire din imprudenţă care a cauzat moartea

Consiliul superior sanitar al armateĭ s'a întrunit azĭ pentru a discuta măsurile ce trebuiesc luate spre a opri propagarea conjunctiviteĭ granuloase.

Mitropolitul primat, care se află la Kissinghen, va reintra peste cîte-va zile în ţară şi se va stabili pe tot timpul vereĭ la monăstirea Cîmpina.

D. Filaliti, noul director consular al ministeruluĭ afacerilor străine, a sosit în Capitală spre a ocupa noua sa funcţiune.

Rezultatul bacalaureatuluĭ

Iată numele candidaţilor la bacalaureat carĭ aŭ reuşit în seria IX:

Teodorescu Ion, Teoharidi Anton, D-ra Tetoianu Elena, Troteanu Virgiliu, Turceanu Constantin, D-ra Ţuchel Cleopatra, Vasiliu Ion, Văleanu Ion, D-ra Vălinescu Elena, Vexler Adolf, Vira Mihaĭ, Viforeanu Constantin, D-ra Voia Cecilia, Voiculescu Constantin, Vachman Constantina, D-ra Vexler Suzana, Veintraub Sima, Veinbach Iancu, Vexler Mathias, Viffner Iosif, Xeni Cunstantin, Zaman Alexandru.

REPORTAGIU

Din Capitală

Zilele trecute treĭ indivizĭ necunoscuţĭ aŭ încercat să răpească o fată anume Tinca Constantin Dobre. La strigătele disperate ale feteĭ, tatăl sări în ajutor. Necunoscuţiĭ traseră cîte-va focurĭ de revolver asupra tatăluĭ, care nu-şĭ pierdu cumpătul, ci înaintă şi îşĭ scăpă copila din mîinile răpitorilor.

Ceĭ treĭ indivizĭ n'aŭ putut fi încă prinşĭ.

Aseară, pe la orele 7, Domnul Albert Ernati din strada Italiană 4, sosind acasă şi voind să stea la masă, observă lipsa servitoareĭ sale Tiţa Diamandescu. Intrebînd pe soţul servitoareĭ despre lipsa acesteia, obţinu răspunsul că nu-ĭ ştie pricina. Atuncĭ D. Ernati porunci bărbatuluĭ Tiţeĭ ca să-ĭ servească de mîncare. Acesta, ducîndu-se în pivniţă să scoată vin, dădu peste soţia sa spînzurată de o grindă.

Speriat, vine la D. Ernati anunţîndu-l despre cele văzute.

Domnul Ernati avizînd imediat poliţia, aceasta se prezintă la faţa loculuĭ şi începu anchetarea cazuluĭ. Din cercetările făcute relese că Tiţa s'a sinucis in urma uneĭ violente sfezĭ ce a avut-o cu soţul eĭ, pe care poliţia la şi arestat.

Cadavrul a fost transportat la morgă.

Din ţară

Zilele trecute chelneriţa Mariţa Nicu lescu din oraşul Călăraşĭ, judeţul Ialomiţa, care era în serviciul Domnuluĭ Prodan Necef din oraşul Silistra, a fost grav rănită de catre individul Stavre Gheorghief.

Loviturile aŭ fost date asupra inimeĭ, aşa că după o oră nenorocita a încetat din viaţă în spitalul unde fusese transportată.

Gheorghief a fost arestat şi înaintat parchetuluĭ.

Azĭ a fost prins şi arestat individul Niculae Cosmeanu de loc din Iaşĭ, care astă noapte s'a introdus în casă la Doamna Marja Măldărescu din strada Mihaĭ-Vodă 13, furînd 700 leĭ şi un ceas de aur cu diamante.

ECOURI

◆ Comitetul Ligeĭ culturale secţia Predeal va da, în seara zileĭ de 19 a. c., un bal în sala cantineĭ fabriceĭ de postav din Azuga.

◆ A sosit în Capitală D. P. Petrof, cunoscutul editor al „Almanahuluĭ Vrincipatuluĭ Bulgar", pentru a aduna notiţe trebuincioase relativ la Romînia care ţine un loc important în lucrarea D-luĭ Petrof. D-sa este recomandat de toate autorităţile consulare din Bulgaria. D. Petrof este şi directorul proprietar al ziaruluĭ *Otziv* (Ecoul), sigurul ziar cotidian din Bulgaria.

◆ Am anunţat acum cîte-va zile alcătuirea uneĭ nouĭ societăţĭ de excursioniştĭ. Membriĭ şi secretarul fac parte maĭ mult din lumea artelor. Eĭ vor face escursiunĭ prin judeţele Dîmboviţa şi Prahova.

Azĭ dimineaţa eĭ aŭ şi plecat deja în număr de 30 spre Tîrgovişte. Prin oraşe şi staţiunĭ balneare se va da reprezentaţiunĭ teatrale. Escursioniştiĭ aŭ un costum special: în cap şepcĭ bulgăreştĭ marou, bluza marou si pantalonĭ scurţĭ albaştri, ghete galbene.

Uniĭ din escursioniştĭ se preumblaŭ erĭ prin oraş şi costumul lor deştepta curiozitatea trecătorilor.

Revista cărţilor

Souvenir de Couronnement impérial par le Baron de Baye Un vol. în 8° de 117 paginĭ. Ediţie de lux, ornată cu patru-zecĭ şi treĭ de gravurĭ, în editura librărieĭ Nilsson (Per Lenon Succeseur).

Incoronarea Ţaruluĭ Niculae de sigur că a fost un eveniment. Nu atît însă acesta, cît impresiunile culese din Rusia de autor face interesul acestuĭ volum precum: vederile din Moscova şi descrierea unora din moravurile moscovite.

Cartea baronuluĭ de Baye va fi citită cu mult interes de toţĭ aceia carĭ se interesează de viaţa rusă.

Editorul Nilsson a căutat să editeze acest volum cu mult lux şi îngrijire şi să facă din phototipiile acesteĭ publicaţiĭ opere de artă cu fineţa de reproducere după natură.

DEPLASARI

16 IULIE

Hotel de France: Langoscki, comers., Zimnicea; Manefunis, prop., Zimnicea;

Hotel Union: Brand, antrep., Bacăŭ; Zambrino, locot., Vasluĭ; Adamiu; func. Iaşĭ; Spitzer, comersant, Viena; Henrih Vagner, comersant. Zurich.

Hotel Victoria: Petraru, inginer, Brăneştĭ; M. Schvartz, comers., Zabadka; Diaconescu, comers., Tîrgovişte; Grineru, comers., Constanţa; Familia Cartojan, căpitan, Giurgiu.

Hotel Regal: Grosovicĭ, comersant, Brăila; M-me Stamanogu, profesoară, Sinaia.

Englisch-Hotel: Vranolti, prop., Galaţĭ; Pătărlăgeanu, prefect, Tecucĭ.

Hotel Bristol: Teodorof Telemac, proprietar, Galaţĭ; Bertolero, antrep., Barboş; Calmneky, insp. c. f. r., Suceava; Luckhain, voiajor, Remschaid; Paruta, voiajor, Constantinopol; Szentmikloşi, diplomat, Constantinopol; Bluman, voiajor, B.-Pesta; Lachand, voiajor, Paris.

Hotel Colaro: D. Russos, comersant, Galaţĭ; Angelescu, prop., Giurgiu.

Hotel Bulevard: Hugo Sachs, avoc., Berlin; Machand, insp. francez, Constantinopol.

Hotel Continental: Macok Minossian, comers., Varna.

Hotel Dacia: Pavlovicĭ, comers., Rusciuk; Chiriţescu, comersant, Bilciureştĭ; Abidiu Cabre, comers., Rusciuk; Tiholof, comers., Rahova.

Hotel Central: Razis, comers., Giurgiu; Silberling, inginer, Giurgiu; Nathan, comersant, Predeal; Dumitrescu, func., Cîmpina; maior Dumitrescu, milit., Constanţa: Dumitrescu, militar, Dorohoĭ; Screta, moşier, Ianca.

Hotel Universal: Nachmias, comers., Alexandria, Maior Stoenescu, militar, Călăraşĭ; Lucacĭ, inginer, Slănic.

Hotel Gabrovenĭ: Anghel Atanasiu, liber, Bulgaria; Bădescu, preot, Piteştĭ; Enescu, arendaş, Călăraşĭ; Finchelstain, comers., R.-Sărat.

Hotel Frascati: Alfred Burghelin, comersant, Brăila; Eduard Comiz, ingin., Brăila; D-tor Sabin, căpit. Aslan, med. milit. R.-Vîlcea, Velescu, inginer, Iaşĭ; Dames de Sion, călugăriţă, Constantinopol; Rabichan, inginer Baicoi.

BURSA
(Prin fir telegrafic)

din Streinătate — *din Bucureştĭ* 16/28 Iulie 1897.

VIENA	
[illegible]	9.15
Rubla	126.62
Credit Austr.	368.75
Cred. fonc. austr.	451.
" ungar	386.
Drum fier austr.	344.
Lombarde	[illegible]
Alpinea	13.70
Losurĭ turceştĭ	63.6
Rentă perp. austr	102 10
" arg.	[illegible]
" aur	123.25
" ungară	122.70
Francofurt	
Rentă Rom. 5%	101.25
" 4%	[illegible]
BERLIN	
Napoleonul	16.16
Rubla	216 25
Al conto	207,50
Schimb Londra	[illegible]
" Paris	81.05
" Amsterdam	168,55
" Viena	—
" Belgia	80.70
" Italia	77,15
Ren. Rom 5% Fl.	101.20
" 1890 4%	90.80
" 1891 4%	90.80
" 1896 4%	89.90
Imp. mun. Bucur.	101.4
PARIS	
Banca Otomană	575.50
Losurile Turceştĭ	[illegible]
I apr. Egyptian	540.
" Helenic	182.
Drum de fier austr.	[illegible]
Alpines	[illegible]
Rentă Franc. 3½	108.40
" 3%	104.40
Ren. Romînă 5%	—
" 4%	—
" 1896 4%	—
Rentă Italiană	93.95
" Ungară	—

Impr. de stat romîne	
5% Ren. perpetuă lei	108
5% " amor. 1881	[illegible]
5% " (Im. 1892	[illegible]
5% " din 1893	[illegible]
5% " 1894 int.	96
4% " (Im. 32½ milioane	88
4% " (Im. 50 milioane)	[illegible]
4% " (Im. 274 milioane)	[illegible]
4% " (Im. 45 mil.) 1891	88½
4% " (Im. 120 mil.) 1894	89½
4% " (Im. 80 mil.) 1896	[illegible]
4% O.F.R. (Conv. Schuldverschreib.)	
5% Oblig. Stat (Conv. rurale)	[illegible]
0 Oblig. Caseĭ Pensiunil. a 300 leĭ	—
Imprumuturĭ de oraşe	
5% Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1883	leĭ 96
5% Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1884	
5% Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1888	
5% Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1890	[illegible]
Idem 1895	[illegible]
Imprumuturĭ de Societăţĭ	
5% Scr. fonc. rurale leĭ	92¼
5% " urb. Buc.	891
5% " " Iaşĭ	[illegible]
Acţiunĭ	
Banca Naţ. Romînieĭ leĭ	—
Banca Agricolă	—
Banca Romînieĭ	—
Soc. asig. Dacia-Rom.	—
" " Naţională	—
" " reas. Patria	—
" rom. con. luc. p.	—
" de Basalt artific.	—
" Letea	—

BARBAŢI ŞI FEMEI

Din vieaţă

Cunoştinţa o făcuseseră în şcoală, sfîrşise studiile şi se pregătiaŭ fie-care să intre în lupta cea mare a traiuluĭ.

Eraŭ nedespărţiţĭ, de bucuria unuia se bucuraŭ amîndoĭ.

Lupta pentru traiŭ nu-ĭ despărţi, mergeaŭ împreună în calea spinoasă a vieţeĭ.

Ionescu, unul din prietenĭ, s'a însurat, a luat o nevastă frumoasă, trăiaŭ minunat de bine, toţĭ eraŭ veselĭ, duceaŭ o viaţă fericită.

Eraŭ profesorĭ, dimineaţa plecaŭ împreună, însoţiţĭ de sigur şi de Antoniade, prietenul nedespărţit.

Ea era frumoasă,—captivantă, drăgălaşă şi îşĭ iubia bărbatul,—dar uşoară la minte ca toate femeile.

*

El, din părinţĭ săracĭ, ajunse să-şĭ cîştige cinstit hrana — nu era frumos, dar avea o altă frumuseţe: cinstea.

Işĭ iubia mult prietenul, care de şi dintr'o altă treaptă socială făcea parte, părea că ţine la amicul săŭ.

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL"

— 96 —

PIERRE DECOURCELLE

COPIII PARASITI

Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

III

Un colţ de cer

De acolo îl luase Asistenţa publică şi îl dăduse la stăpîn de unde fugise, furînd nişte scule

După ce citi scrisoarea, Elena rămase puţin pe gîndurĭ.

Se uită la micul eĭ protejat care culegea florĭ prin grădină.

Apoĭ se îngălbeni.

Căzu pe un fotoliŭ.

Incepu să plîngă.

Va să zică iubirea ce începuse să simtă pentru copilul acela era aşa de mare, în cît cea pe care o avea pentru copilul eĭ, începuse să slăbească?

Saŭ, de oare-ce fusese de atîtea orĭ înşelată, nu se maĭ putea încrede în speranţe noĭ?

De ce vestea ce 'ĭ da preotul nu o făcuse să 'ĭ bată inima?

Dar dacă de data asta ar fi fost într'adevăr Fanfan?

Se hotărî să nu se ducă ea.

Vrea să roage pe Paul Vernier să se ducă.

El ar vedea pe director, ar întreba pe copil şi ar afla dacă scrisoarea preotuluĭ avea temeĭ.

De era ceva, el îĭ telegrafia şi ea da fuga.

Paul fu fericit să-ĭ facă un serviciŭ.

Plecă cu cel dîntîĭ tren.

Lua cu eĭ tot ce 'ĭ trebuia pentru ca sarcina să nu-ĭ fie aşa grea.

Peste treĭ ciasorĭ Elena primi o telegramă:

„Arătare falşe. Părinţiĭ 'ĭ s'aŭ găsit".

Intîĭ Elena nu plînse.

Din contra, se pomeni că strînge la pept şi maĭ tare, ca de obiceĭ, pe copilul părăsit, pe care îl creştea.

Paul se întoarse tîrziŭ.

Totuşĭ, veni la Elena.

Sună.

— Spune d-neĭ de Penhoet, zise el servitoruluĭ care îĭ deschise mirat că-l vedea la ciasul acela, că am a 'ĭ vorbi ceva îndată.

Elena era singură în salon.

Copilul se culcase.

— Să poftească, zise ea, neliniştită de această vizită.

Tînărul intră.

Ea îĭ eşi înainte.

Intrebă?

— Ce e? Ce veste?

Paul răspunse:

— Depeşa mea e exactă, dar...

— Dar?

— Dar am o noutate importantă...

— Pentru mine?

— Da.

— Spune te rog.

— Pregăteşte-te să încercĭ o mare emoţie..

— Emoţie?

— Da.

— E vorba de soţul d-tale.

— Soţul meŭ?

— Da.

— Eĭ bine!...

— E în Franţa.

— 'L-aĭ văzut?

— Nu, dar ştiŭ că e la Paris.

— La Paris?

— Da.

Impresia fu aşa de puternică, în cît Elena căzu pe un fotoliŭ,

Se înăbuşia.

Paul cugeta cu melancolie:

— Cum îl iubeşte!

Vernier era o natură nobilă, o inimă gata să se sacrifice, să se devoteze.

Pentru el a iubi însemna a face fericit pe cel pe care îl iubea.

Nu se putea oare considera ca foarte norocit că adusese Elenei o veste fericită?

Elena îşĭ veni puţin în fire.

Paul urmă:

— Nu ştiŭ încă unde şade d. de Montlaur, dar sînt sigur că e în Paris.

— Cum aĭ aflat?

— Cînd am vorbit cu directorul inchisoriĭ 'ĭ-am spus de ce venisem. El mĭ a răspuns ce ţĭ-am telegrafiat, dar a maĭ adăogat:

— D-le, acum două zile, a maĭ venit aci un domn care s'a interesat dacă copilul de care e vorba nu este Goston de Montlaur, fiul săŭ, care îĭ fusese furat acum cîţĭ va anĭ.

— Ramon îşĭ caută copilul, strigă Elena, oh! doamne, nu voĭ fi şi acum înşelată în bucuria mea?

— Am urmat a întreba pe director cum era domnul care căuta pe Fanfan...

— Eĭ bine?

— Eĭ bine, după cum mi-a spus, e tocmaĭ bărbatul ce 'mĭ-aĭ descris d-ta...

— Pe urmă?

— Pe urmă a plecat trist, spunînd că se întoarce la Paris, dar nelăsîndu-şĭ adresa.

Paul plecă.

Biata Elena, rămase ca zdrobită sub greutatea gîndurilor care i se grămădeaŭ în minte.

Va să zică bine prevăzuse ea că Ramon va căuta-o, că ĭ va recunoaşte nevinovăţia, că va vedea că Fanfan e copilul luĭ.

Nu se înşelase.

Vre-o întîmplare neprevăzută îl luminase în sfîrşit.

Venia să repare tiribilele efecte ale mînieĭ sale.

Cu ce fericire îl ierta de cît o făcuse să sufere!

Ea îl iubea şi acum.

Il iubea cu patimă nebună.

Se înfiora, se îngălbenea cînd se gîndea la ciasul apropiat — poate — cînd se va afla faţă în faţă cu el.

Dar nu se rătăcia ea?

Nu se întorcea Ramon tot plin de ură?

Nu era nimic.

Ori-cum ea avea de gînd să se ducă cu bărbăţie la el...

Era să-l silească să o asculte.

Va şti ea să 'l convingă.

Va şti să 'ĭ cucerească iar inima rănită.

Va vindeca-o cu iubirea eĭ, fără îndoială.

Şi atuncĭ vor fi doĭ ca să caute pe Fanfan.

Se hotărî.

Plecă chiar a doua zi la Paris.

Paul va ajuta-o...

Se va duce la notar.

El îĭ va putea spune unde sta Ramon.

A doua zi plecă.

Zise copiluluĭ:

— Să fiĭ cuminte. Lucrează şi nu ieşi cît nu voĭ fi eŭ aci.

— Nu d-nă, am de lucru în grădină; voĭ lucra şi am şi de învăţat.

In ziua aceia rugăciunea copiluluĭ fu maĭ lungă de cît în celelalte zile.

Elena îl pusese să se roage, să găsească pe cel pe care îl căuta.

Copilul se uită după ea cînd plecă.

Ea îĭ zîmbi cu dragoste.

Apoĭ se întoarse în grădină şi se puse pe lucru.

De o dată auzi un fluerat.

Apoĭ o voce înceată.

— Fanfan!

Ridică capul.

Se uită.

Fu coprins de o mare spaimă.

Figurile scîrboase ale luĭ La Limace, Zefiriniĭ şi Isidor, care zîmbeaŭ slut, se arătaseră la grilaj...

Ceĭ treĭ ticăloşĭ eraŭ îmbrăcaţĭ de sărbătoare.

— Eĭ, Fanfan!.. Ia dăte încoace puţin!

— Bună ziua Fanfan, bună ziua drăguţă!..

— Noroc, Fanfan, ce maĭ facĭ?

— Nu vă cunosc! îngînă Fanfan, speriat de această vedenie.

— Vaĭ de mine! zise Isidor... Se poate să te lepezĭ tu de părinţiĭ tăĭ, să nu 'ţĭ maĭ cunoştĭ prieteniĭ!

Copilul repetă:

— Nu vă cunosc.

O frică cumplită, amestecată cu dezgust, îngheţa membrele copiluluĭ.

(Va urma)

Să încep povestea, e banală, se întîmplă în toate zilele, aruncaţi-vă ochiĭ pe orĭ-ce gazetă, şi veţĭ citi subĭectul povesteĭ mele.

*

Această căznicie dura un an de zile bine, un an Ionescu gustă din voluptăţile iubireĭ, fu o beţie de plăcerĭ, îşĭ iubia femeia cu pasiune, îĭ satisfăcea dorinţele toate.

Anul viitor, intrase în al 2-lea an de căsătorie, slujbele îĭ sileaŭ să plece, ea diminéaţa şi el după dejun.

După dejun rămînea singură. Antoniade venia să distreze pe soţia amiculuĭ săŭ.

Timp de două lunĭ o distră mereŭ, a treia începu să-ĭ facă curte.

Şi cum să nu-ĭ facă, doar era drăgălaşe mititica.

Treburile merseră minunat, Antoniade trăda pe prietenul săŭ, devenise amantul soţieĭ luĭ Ionescu.

Cugetul nu l'a mustrat, amintirile plăcute de şcoală nu'l supărară.

Un bărbat cu coarne maĭ mult. Ionescu e crezător, nu va bănui nimic.

Antoniade ţinea să arate că nu face parte din mojicĭ, ţinea să arate că nu cunoaşte ce este cinstea şi prietenia.

Şi îşĭ puse în lucru planul.

Ionescu muncia, — lupta pentru existenţă, nu'l lăsa să bănuiască. — Antoniade trăia din veniturĭ şi stătea toată ziua acasă, adică în casa luĭ Ionescu, căcĭ locuiaŭ împreună.

*

Intr'o zi, era o zi frumoasă de Maiŭ, vesel Ionescu veni maĭ devreme să stea lîngă iubita luĭ nevastă.

De astă dată Aantoniade fu prins.

— Ce facĭ măgarule, tocmaĭ tu: zise trist Ionescu.

— Ţiŭ de urît D-neĭ Ionescu răspunse liniştit bunul şi credinciosul amic.

— In cămaşe şi izmene... încercă să îngîne bietul Ionescu.

N'a zis nimic, a doua zi a dat hîrtie de divorţ, peste şase lunĭ era iarăşĭ fără nevastă.

Antoniade o părăsi pe soţia luĭ Ionescu. Acest om făcea parte din acea categorie de fiinţe care le place să guste numaĭ din ce este oprit.

Sînt un fel de maniacĭ care pot degenera în pungaşĭ şi criminalĭ.

Antoniade era unul din aceştia, laş, nu se gîndea de cît la plăcerile luĭ, sentimentul altruist nu exista în el.

*

Ionescu îĭ iubea pe amîndoĭ, să se împace nu putea, demnitatea îl oprea, fără eĭ nu putea să trăiască.

Intr'o zi, era anul de cînd îşĭ prinsese nevasta cu Antoniade,—venia trist acasă — gîndurĭ negre îĭ fluturaŭ prin corp — era scîrbit de vĭaţă.

*

Seara un revolver de şease leĭ îĭ curmă vĭaţa, care îĭ era imposibilă.

Muri pe o bancă în grădina Cişmegiuluĭ.

A doua zi doar o simplă notiţă în gazete anunţa moartea luĭ Ionescu.

„Profesorul Ionescu, s'a sinucis aseară în Cişmegiŭ, sărmanul suferea de o boală cronică“.

Aceste rîndurĭ anunţaŭ moartea unuĭ om cinstit ca Ionescu, vesteaŭ o crimă ascunsă sub numele de boală cronică.

După el nu merse nicĭ Antoniade nicĭ fosta luĭ soţie.

El îĭ iubise, dînşiĭ îl urîseră.

Caion

Pentru gospodine

Cum se scot pete.—Petele de zahăr se scot cu gelatină, albumină, apă simplă; de vopsea cu: esenţă de terebentină saŭ benzină, apoĭ cu săpun; de acide cu: apă, apă clorată, amoniac; de gudron cu: pe rînd săpun şi terebentină; pentru mătase se ĭa benzină.

Gaztr.

Ilustraţiĭ nouĭ

Astă-zĭ am primit în Sala noastră fascicola a 5-a din renumita publicaţie *„Le nu ancien et moderne“*. Această publicaţiune va coprinde 12—15 fascicole a 70 banĭ, format portofoliu. Fie care fascicolă coprinde 18—20 reproducţiunĭ după tablourile marilor maeştri vechĭ şi modernĭ, alese cu multă grijă din muzeele marĭ, precum şi din colecţiunĭ particulare.

Le nu ancien et moderne

va pune la dispoziţiunea publiculuĭ amator de arte capo d'operele diferitelor şcolĭ franceze, italiene, flamande, engleze, germane, orientale etc.

Această importantă publicaţie va avea decĭ un caracter cu totul deosebit şi, odată terminată, ea va forma o colecţiune unică în felul eĭ şi de mare interes.

Fascicola a 5-a coprinde multe reproducţiunĭ ale tablourilor Salonuluĭ din Paris din acest an.

Preţul uneĭ fascicole cu 16 planşe 70 banĭ.

Noutăţĭ literare

Astă-zĭ am primit în Sala noastră ultimul volum al mareluĭ scriitor **Paul Bourget**, intitulat **Voyageuses.** Abia apărut, acest volum a şi atins în Paris a zecea ediţie. Şi acest volum ca toate cele-l'alte se poate găsi în sala noastră cu preţul de leĭ 3.25.

CALAUZE

Pentru sezonul de vilegiatură se pot găsi în Sala noastră de depeşĭ *Călăuze Baedeker* pentru voiagiu cu preţurĭ marcate fără vre un adaus de porto saŭ vama.

Baedeker Londres cu 4 hărţĭ şi 21 planurĭ . . . . leĭ 7.50

Baedeker Suisse cu 47 hărţĭ şi 12 vederĭ . . . . leĭ 10.—

Baedeker Allemagne du Sud et Autriche cu 28 hărţĭ şi 28 planurĭ de oraşe leĭ 10—

Baedeker Allemagne du Nord cu 18 hărţĭ şi 28 planurĭ de oraşe . . . leĭ 6.25

Baedeker Paris et ses environs cu 12 hărţĭ şi 27 planurĭ . , , . leĭ 7.50

Baedeker Bords du Rhin cu 44 hărţĭ, 24 planurĭ şi diferite alte vederĭ leĭ 7.50

Baedeker Belgiqe et Holande cu 13 hărţĭ, 21 planurĭ de oraşe şi maĭ multe planurĭ de musee . . . . . . leĭ 7.50.

Baedeker Italie centrale cu 10 hărţĭ, 31 planurĭ de oraşe, 1 vederea a Romeĭ, vederea Foruluĭ Roman şi altele leĭ 7.50.

Baedeker Italie Septentrionale cu 24 hărţĭ, şi 27 planurĭ . . . . leĭ 10.—

Baedeker Suede et Norvege cu 25 hărţĭ, 12 planurĭ de oraşe şi la fine un mic manual de conversaţiĭ francezo-Danez-norvegien-suedez . . . . . . leĭ 9.—

MODE

Corsaj pentru fetiţe

Pelerina împletită, pentru fetiţe, este foarte în favoare. Mărginită de guipură saŭ dantelă, ea împodobeşte foarte bine partea de sus a corsagiuluĭ şi încadrează foarte bine — după cum se poate vedea în figura de maĭ sus — un „Einfass“ compus de entre-deurĭ şi de făşiĭ de muselină de mătase plisată.

Laura.

Premiĭ nouĭ de vacanţă

Seria a şeasea

De şi bonul pentru premiile serieĭ a cincea era valabil pînă la 18 Iulie inclusiv, totuşĭ această serie a întrecut cu mult succesul aşteptat de noĭ aşa că ea s'a epnizat înainte de termen, cu toate că aveam în depozit un număr de 10.000 exemplare.

Punem aşa dar cu începere de astăzĭ, la dispoziţia cetitorilor noştri, a şeasea serie de premiĭ.

După experienţa făcută cu cele cincĭ seriĭ anterioare, presupunem că această serie nu va putea figura în ziar maĭ mult de 5 zile.

Anunţăm decĭ că bonul serieĭ a 6-a va fi valabil numaĭ pînă la 22 Iulie inclusiv, şi prevenim pe cetitoriĭ din provinciĭ carĭ aŭ luat primele 6 numere din tablourĭ, să se grăbească, de a cere a 7-a fasciculă, ca să nu se epuizeze, şi să rămîie cu colecţia necomplectată.

Dăm aci şi lista premiilor:

Fascicula a 7-a din publicaţiunea *Tableaux célèbres* coprinde următoarele reproducţiunĭ după tablourĭ:

In barcă pe timp ploios de I. Scalbert.

Un pod la apusul soareluĭ, de Henry R. Poore.

Apolon de Belvedere de Carl Becker, tabloŭ reprezintînd pe papa *Jules II, Raphaël, Vittoria Colonna, şi Bramante*, privind statua Apolon de Belvedere.

Cîntec de primă-vară, de A. Deyrolle.

Staţia din pădure, de Robert Assamus.

Gil Blas, de José Moréno Carbonero; originalul acestuĭ tabloŭ figura în secţiunea spaniolă de belle-arte din Chicago.

Prima rugăciune, de Silvis Rotta.

O întrebare, de Czachowski.

Credinciosul din mănăstire, de Richard Linderum.

Voyagiul de nuntă, de Outin.

Şarja de cavalerie, de William Trego.

In mare pericol, de Knaus.

Revărsatul zorilor, de Ch. Kröner.

Mă iubeşte el, saŭ nu mă iubeşte? de I. Scalbert.

Ţiganiĭ călărĭ, de Karl Steffeck.

Mănînd spre ţărm, de I. G. Brown.

Toate aceste tablourĭ sînt unite în fasc. a 7-a şi se oferă cetitorilor cu 0.45 banĭ, prezintînd bonul de maĭ jos.

Alte volume oferite ca premiĭ, nemerite pentru sezonul de vilegiatură:

Nicolas Notovich. L'empereur Alexandre III et son entourage; în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.90

M-elle Iulie Zagoulaïeff. Les conteurs Russes modernes. Recueil de nouvelles, în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.90

Le comte d'Hérisson. Un drame royal, în loc de 3.50 se dă cu b. 0.80

F. de Biancour. Quatre milles licues aux Etats-Unis, în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.85

George Vautier. Guerre aux maris în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.80

Armand Silvestre. Noêl joyeux, un volum luxos în 4° ilustrat cu nudităţĭ, de celebrul scriitor Armand Silvestre, (numaĭ cîte-va sute de exemplare), în loc de 5 leĭ se dă cu leĭ 2.25

Dubois. La médecine nouvelle, uvragiŭ indispensabil în fie ce familie, în loc de leĭ 2.90. 1.25

Le tout savoir universel, répertoire des renseignements utiles et des connaissances pratiques, un volum de aproape 600 paginĭ, în loc de leĭ 2 se dă cu leĭ. 1.25

Cetitoriĭ din provincie trebuie să adauge la costul indicat în dreptul fie-căruĭ premiŭ 10 la sută din valoarea nominălă *nu din cea redusă*, ca plată pentru porto.

Expediţiunea se face pe riscul adresantuluĭ.

Prezintarea bonuluĭ de maĭ jos saŭ ataşarea luĭ la mandatul poştal este obligatoriŭ; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriĭ de a nu-şĭ lăsa pachetul expus la pierdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banĭ.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĚRULUI“
No. 28 89
Acest bon detaşat şi expediat Administraţieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ şi este valabil pînă la 22 Iulie inclusiv.

3,25

Următoarele noutăţĭ literare sosite azĭ în *Sala noastră* le oferim publiculuĭ cititor —graţie unuĭ aranjament cu o casă mare de comision din Paris—cu leĭ 3,25 în loc de 3,50, preţul edituréĭ din Paris:

Marcel Prévost. Dernières lettres de femmes, leĭ 3,25.

Alexandre Hepp. Coeurs Pharisiens, leĭ 3,25.

Paul Bourget. Mensonges, ediţiune nouă ilustrată, leĭ 4.

G. Macé. Crimes impunis, leĭ 3,25

Auguste Germain. Chantez les baisers leĭ 3,25.

Gyp. Le baron Sinai, leĭ 3,25

Andrè Theuriet. Boisfleury, leĭ 3,25

L. de Launay. Chez les grecs de Turquie. Le pays et les moeurs, leĭ 4.

Spectacole

Grădina Cazino Parizian. — Cu ocazia treceréĭ sale prin Romînia, trupa D-luĭ Theovin va da o reprezentaţie Sîmbătă, 19 Iulie.

Trupa se compune din artiştĭ de concert şi pictor instantaneŭ. Vor fi apoĭ tablourĭ variate, între carĭ de remarcat galeria maeştrilor modernĭ, cu costume, decoraţiunĭ şi alte multe lucrurĭ demne de văzut.

Grădina Hugo. — Teatru de varietăţĭ. In timp de ploaie, în sala Hugo.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Dinicu.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varietăţĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaie reprezintaţia se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati.Concert de orchestră.

Grădina Raşca.—Direcţiunea D-luĭ Simion Petrescu. In fie-care seară reprezentaţiunĭ variate a la Koster & Bials din New-York, teatru, gimnastică, danţurĭ, concerturĭ şi pantomime.

Preţurile locurilor: Loja 10 leĭ; Stal I 2 leĭ; Stal II 1 leŭ; militariĭ şi copiiĭ plătesc jumătate.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu.—Teatru de varietăţĭ. Trupa Burienescu.

Călăuze nouĭ pentru călătorĭ

Librăria Nebunelli din Galaţĭ a scos şi pus în vînzare o serie de călăuze în limba romînă pentru localităţile frecventate maĭ mult de Romînĭ în sezonul de vară.

Pînă astă-zĭ aŭ apărut călăuze pentru următoarele localităţĭ:

Viena *şi împrejurimile eĭ*, cuprinzînd descrierea călătorieĭ de la Buda-Pesta la Viena, via Bruck şi Presburg şi pe Dunăre, cu două planurĭ.—Leĭ 3.

Marienbad *şi împrejurimele luĭ*, conţinînd descrierea amănunţită a călătorieĭ de la Viena la Marienbad, cu două planurĭ.—Leĭ 2.

In depozit în *Sala noastră de Depeşĭ.*

Bibliografie

A apărut **Florĭ de doliŭ** saŭ *Modes'e încercărĭ de literatură relig'oasă*, de C. N. şi dedicat memorieĭ nemuritoruluĭ I. Heliade-Rădulescu.

*

A apărut şi se află de vînzare la toate librăriile: **Idealizmul Contemporan**, (mişcarea idealistă şi reacţiunea contra ştiinţeĭ positive), de Ciceron Protopopescu advocat.

*

Poeziile uneĭ regine. — Un elegant volum de poeziĭ, traduse după Carmen Sylva, de către D. Ilie Ighel Deleanu.

Aceasta e prima traducţiune în romîneşte.

Volumul 3 leĭ.

*

A apărut de sub tipar *Poeziĭ populare* şi *descîntece* de Neculae I. Ionaşcu şi Mihail Mîndreanu. Un volum de 106 paginĭ. Alexandria. Tipog. Constantin Georgescu.

*

A apărut **viaţa luĭ Christos** de Ernest Renan, traducere de *Marian.* Traducătorul este în deajuns de cunoscut publiculuĭ cetitor, iar cît priveşte însemnătatea lucrăreĭ mareluĭ Renan orĭ-ce laudă e de prisos.

*

A apărut o broşură intitulată **„Asasinatul Ana Szimon“**, de D. Cazakoff.

D. Cazakoff descrie cu de amănuntul crima din Bulgaria şi dovedeşte complicitatea prinţuluĭ Ferdinand.

Broşura se găseşte de vînzare la autor, strada Stavropoleos No. 2, şi la toate librăriile.

*

Inceputul limbeĭ franceze, de A. Patrognet. Un volum în 8 de 100 paginĭ. 2 leĭ exemplarul.

Gramatica elementară a limbeĭ latine, pentru clasa I liceală de Ion Grama, profesor la Sf. Sava. Editura librărieĭ Socec & Comp. Un vol. în 8 de 212 paginĭ. Preţul 2.50.

*

Monografia institutuluĭ de credit „Albina“ (1872 — 1897). Un vol. de 240 paginĭ. Sibiŭ, editura institutuluĭ *„Albina“*.

Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann, Dresda Tipografia ziaruluï „Adevĕrul" Pasagiul Băncei Naționale Proprietar CONST. MILLE